

עיריית רמת השרון



פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 47

מיום ראשון, ח' בניסן תשס"ח, 13.4.2008

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 47, מיום 13.4.2008



בומס- זה כן לפרטוקול!

- * ביצוע פרטוקולים בישיבות
- * תמלול קלטות
- * עריכה לשונית
- * תרגומים
- * מערכות הצבעה ממוחשבות
- * השבחת פסי קול וניקוי רעשים

רח' יצחק שדה 34 תל-אביב, ת.ד. 51656, טל 03-5373237, פקס 03-6393860, voton@netvision.net.il

פרטיכל מס' 47 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, ח' בניסן תשס"ח, 13.4.2008, בשעה 19:00

משתתפים:

מר יצחק רוכברגר	- ראש העירייה
מר מאיר דורון	- סגן ומ"מ ראש העיר
גב' נורית אבנר	- סגנית ראש העיר
מר דוד יצחק	- חבר מועצה
מר אליעזר בר	- חבר מועצה
עו"ד יעקב (פיפו) זילברשטיין	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר משה אורי לוין	- חבר מועצה
גב' נירה פולקמן	- חברת מועצה
יצחק קאול	- חבר מועצה
מר אהרון גליל	- חבר מועצה
גב' עליזה תמרי	- חברת מועצה
מר ישראל טל	- חבר מועצה
גב' אורנה אוסטפלד	- חברת מועצה

חסרים:

גב' שירה אבין - חברת מועצה

נוכחים:

מר הרצל נחום	- מנכ"ל העירייה
גב' אורית פפר	- גזברית העירייה
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
מר ערן זמיר	- מבקר העירייה
מר עינב בן יעקב	- מנהל G.I.S
מר פרץ פינקו	- סמנכ"ל משאבי אנוש

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 47, מיום 13.4.2008

עו"ד ברוך חייקין
מר אלעד תמרי
עו"ד גידי פרישטיק

על סדר היום:

1. הצעה לסדר של חבר מועצה יעקב (פיפו) זילברשטיין בדבר שילוט ופרסום בתקופת בחירות.
2. אישור על ביטול מכרז מיפוי תשתיות ביוב, מים וניקוז עבור מערכת GIS וקיום מו"מ ובהסתמך לחוות דעתו של עו"ד חייקין מיום 13.3.2008 ובהמשך להחלטת המליאה מיום 6.1.2008.
3. אישור מועצת העיר על הקמת תאגיד מים וביוב בהתאם לנדרש על פי סעיף 3 לחוק תאגידי המים והביוב התשס"א – 2001.
4. אישור מועצת העיר בדבר מתן ארכה לקבלת מסמכי עמותה לקבלת תמיכה, יוצג על ידי מיכה בלום.
5. אישור הרחבת מינוי ממונה הגביה ופקיד גביה לצורך גבית קנסות עפ"י פסיקת בית המשפט לעניינים מקומיים.
6. אישור העסקה של אלונה כץ בחוזה אישי בשיעור 30% ובאישור משרד הפנים.
7. שונות.

1. הצעה לסדר של חבר מועצה יעקב (פיפו) זילברשטיין בדבר שילוט ופרסום בתקופת בחירות.

מר יצחק רוכברגר: ערב טוב. הנושא הראשון, הצעה לסדר של פיפו בדבר שילוט ופרסום בתקופת בחירות. פיפו, בבקשה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: ההצעה שלי היא הצעה מאוד פשוטה, היא למנוע את מה שקרה פה במערכת הבחירות הקודמת, שהיתה לא אסתטית, בלשון המעטה, ולא מכבדת את המשתתפים בה. אני גם כתבתי שאין מי שלא השתתף בחינה הזאת לפני שנים, בלהוריד שלטים, בלקרוע שלטים, בלהפריע. יותר בלהפריע מאשר לשלוח מסרים.

מר יצחק רוכברגר: נשבע לך, אנחנו לא היינו במשחק הזה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני יודע.

מר יצחק רוכברגר: אתה לא מאמין?

עו"ד יעקב זילברשטיין: חלק מהזמן הייתי איתך אז אני יודע.

מר מאיר דורון: אפילו לא היה לו שלט אחד כל הבחירות.

מר יצחק רוכברגר: אלי, אנחנו היינו במשחק הזה של השלטים?

מר מאיר דורון: בכלל לא היה לו שלטים בבחירות, מה פתאום.

עו"ד יעקב זילברשטיין: צחוק-צחוק, אבל זה נושא שאני מקווה מאוד שתקדישו לו קצת תשומת לב יותר רצינית. אני לא הצעתי משהו גרנדיוזי, אני הצעתי משהו שבתוך 30 יום נקים איזושהי ועדה קטנה שלנו. אנחנו נעשה את היוזמה מאתנו, לא נחכה לחוק הבחירות ולתקנות שיבואו איתנו. יש תקנות שקיימות, בטח יהיו תקנות ספציאליות לסיפור הזה. אז אני מציע, אני חושב שזאת הצעה שתיראה גם טוב, היא יכולה להיות אפילו מודל בכל הארץ, שאנחנו נקים מקרבנו איזה גוף, בתוך 30 יום הוא יקבע את המגבלות עם המנכ"ל, ולא אכפת לי גם שמי שכן משתתף בבחירות, תיאמרנה גם אמירות

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 47, מיום 13.4.2008

לגבי איזושהו קוד אתי, בתקווה ש-2008 יראה קצת יותר נחמד מהבחירות הקודמות.

מר שמואל גריידי: עד כמה שאני זוכר היתה החלטה בנושא הזה בקדנציה קודמת.

מר יצחק רוכברגר: לא, עזוב מה היה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: שמוליק, בדיוק זה מה שכתבתי. יש חוק ויש תקנות ואף אחד לא עומד בהם.

מר אהרון גליל: אני רוצה לחזק את ההצעה של פיפו, מאחר ואני יודע שיש כוונה גם במישור הארצי, וגם אולי במסגרת המרכז לשלטון המקומי, לעשות כל מיני פעולות בנושא, אבל הן יותר ברמה משפטית, תקנון, שינון הוראות קיימות, דבר שנעשה בצורה שגרתית כמעט כל מערכת בחירות ובדרך כלל גם לא מביא לשינוי. לכן, יפה שרמת השרון מתוך עצמה תיזום את הנושא הזה, ותיתן לו בעיקר גוון ציבורי. לא מטעם ראש העיר, לא מטעם א' או מטעם ב', אלא ועדה שבאמת יהיו בה אנשים מכל הסיעות, אולי אפילו יותר מ-3 אנשים, שיתנו ייצוג לכל השולחן שנמצא כאן, ואז יש לזה תוקף ציבורי יותר משכנע מאשר לקחת משהו שאנחנו יודעים שלא יצליח.

מר יצחק קאול: אני חושב שהנושא הוא מאוד ראוי. בעיקר טוב לטפל בו לפני שמתחממים דברים שנוגעים לבחירות. באמת כולם רגועים, ברוח טובה, יושבים בצוות משותף, וסה"כ זה האינטרס של כולם אני חושב.

מר יצחק רוכברגר: קודם כל, אני חושב שהרעיון של ההצעה הוא רעיון מבורך מבחינתי. זאת אומרת, אני גם חושב כך, אני חושב שכולנו חושבים כך, במיוחד אחרי שבעיר הזאת השקענו מאות מיליונים של שקלים בפיתוח, בתשתיות, בחזות. אין לנו עניין הרי לקלקל את היופי של העיר, עד כמה שרק ניתן צריך לשמר את זה, ההפך. אנחנו מכירים איך בחירות עובדות, חד משמעית, ואנחנו צריכים לשמור על זה.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 47, מיום 13.4.2008

יחד עם זאת, אני חייב לומר למען הגילוי הנאות, שאני דיברתי עם פיפו לפני הישיבה ואמרתי לו: אני לא חושב שצריך להביא את זה כהצעה לסדר מסיבה אחת, כי ממילא מנכ"ל העירייה הונחה להכין איזשהו מודל ותוכנית לגבי השמירה על הסדר הציבורי, שמירה על חזות העיר וניקיון כל המערך הזה, ומגבלות מדויקות של איפה יהיו שלטים ואיפה לא נשים. כל המערך הזה מנכ"ל העירייה יציג בפנינו, ואני מקווה שעוד הרבה לפני שניכנס לתוך מערכת הבחירות נציג את זה כאן בישיבת המועצה. אני לא חושב שצריך לזה ועדות, כי אין צורך לדבר הזה, אבל בהחלט מנכ"ל העירייה יביא את ההערות שלו ובהחלט בשולחן העירייה, אם מישהו ירצה להעיר על הנייר שהרצל יגיש כאן, על התוכנית שהרצל מגיש, כמובן אנחנו נקבל את ההערות האלה ונהיה מוכנים אפילו לשפר אותה.

לכן, כפי שאני אומר, אנחנו או בישיבה הבאה או בישיבה שלאחריה אנחנו נביא את זה לשולחן המועצה, בכל מקרה, כיוזמה שלנו, כמו שאתה גם אומר, שזו תהיה יוזמה שלנו וזה בסדר.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני ממשיך את מה שאהרליה אמר – שזה סוג של יוזמה שיוצאת מתוכנו והיא לא הוראת עירייה.

מר יצחק רוכברגר: חד משמעית, אז אני אומר את אותו דבר.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אתה לא אומר אותו דבר, כי אתה רוצה להוריד את זה מסדר היום.

מר יצחק רוכברגר: עוד לא אמרתי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: זה מה שאמרת לי בטלפון, למען הגילוי הנאות.

מר יצחק רוכברגר: נכון, אבל אני עכשיו אומר – מאחר שמנכ"ל העירייה כבר ממילא יושב על תוכנית ומגבש את התוכנית, וממילא היא תבוא לאישור המועצה, אני מבקש את הנושא כרגע להוריד מסדר היום ובישיבה

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 47, מיום 13.4.2008

הקרובה בעוד שבועיים לא נספיק, אבל בישיבה הבאה שלאחריה, ביוני, אנחנו נביא את זה לאישור המועצה וכל חבר מועצה שירצה להעיר הערות-

מר אליעזר בר: בינואר נביא את זה.

מר יצחק רוכברגר: תראה, לי יש בעיה איתך, אני אסביר לך מה הבעיה.

מר אליעזר בר: רק אחת?

מר יצחק רוכברגר: יש לי כמה, אבל יש לי בעיה איתך, אני אגיד לך מה הבעיה שלי. זה בחיוך אני אומר. קשה לי לחייך כשאני מדבר איתך אבל אני מחייך, אתה רואה. אתה מכיר חלק מתפיסת העולם שלי והפנים שלי והכל, אבל אנחנו נעשה את זה באמת בחודש יוני. בסדר? בחודש יוני אנחנו נגיש את זה. ולכן, בשלב הזה, אני מבקש להוריד את זה מסדר היום, וכפי שאמרתי – בחודש יוני. מי בעד להסיר את ההצעה מסדר היום? זה לא שאנחנו דוחים את ההצעה.

מר אורי לוי: רק בתנאי שזה יהיה ביולי.

מר יצחק רוכברגר: ביוני שנה זאת.

מר מאיר דורון: 8.

מר יצחק רוכברגר: מי נגד? 5.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אמר מי שאמר היום, והוא יושב בחדר הזה, שגם אם הייתי מביא הצעה לסדר יום שאני מעלה תרומה של 1 מיליון דולר לגן להנצחת הוריי ז"ל, כנראה שגם זה לא היה עובר.

מר יצחק רוכברגר: זה באמת אתה צודק, יכול להיות. אבל תביא לי הצעה אחרת ותראה, ממש לא נכון. אני דיברתי איתך מראש, אמרתי לך, חבל שתם.

מר מאיר דורון: יש נמנע?

מר יצחק רוכברגר: עליזה נמנעת.

החלטה מספר 389: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 8, נגד – 5, נמנע – 1) להסיר מסדר היום את הצעתו של חבר מועצה יעקב (פיפו) זילברשטיין בדבר שילוט ופרסום בתקופת בחירות.

מר יצחק רוכברגר: אני ממש חייב לדייק פה, שלא יובן שהסרנו את זה מסדר היום מתוך מטרה לא לקדם את זה, אלא ההפך – אנחנו רק רוצים לקדם את זה. ואתה יודע מה, ביד תקיפה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: הכל ברור, איציק. Say no more, רק תקלקל.

2. אישור על ביטול מכרז מיפוי תשתיות ביוב, מים וניקוז עבור מערכת GIS וקיום מו"מ ובהסתמך לחוות דעתו של עו"ד חייקין מיום 13.3.2008 ובהמשך להחלטת המליאה מיום 6.1.2008.

מר יצחק רוכברגר: הנושא השני – אישור על ביטול מכרז למיפוי תשתיות. בזמנו הנושא הזה עלה, נשאלו שאלות, לא ידענו בדיוק לענות את התשובות הנכונות. נמצא כאן עו"ד חייקין שיציג את חוות הדעת לביטול המכרז של מיפוי התשתיות.

מר יצחק קאול: יש פה שני חלקים, זה גם ביטול המכרז וגם ניהול משא ומתן.

מר אורי לוי: את הביטול אנחנו ביטלנו. הביטול כבר היה.

מר יצחק רוכברגר: עכשיו זה על קיום משא ומתן.

מר אורי לוי: על האפשרות לא לעשות מכרז חדש ולחליפין, לעשות משא ומתן.

מר יצחק רוכברגר: נכון.

עו"ד ברוך חייקין: הסיפור נורא פשוט. הוגשו מספר הצעות במכרז, רובן לא עמדו בתנאי הסף, לכן ועדת המכרזים לא יכלה לקבל את ההצעות. ואז עולה השאלה מה אנחנו עושים הלאה, האם יוצאים למכרז חדש או מנהלים משא ומתן. יש שתי הוראות בפקודת העיריות שרלוונטיות לעניין, בתקנות העיריות מכרזים: הוראה אחת אומרת שכאשר מבטלים מכרז אי אפשר לעשות מכרז חדש, אלא אם יש שינוי נסיבות. הוראה שנייה אומרת, שניתן לקיים משא ומתן ובתנאי שמליאת מועצת העיר תגיע למסקנה שבעריכת מכרז חדש אין תועלת. הסיטואציה שיש לנו פה, ואני ראיתי את הפרוטוקול של הישיבה הקודמת, שבה גם מר קאול העלה מספר שאלות, ואני אתייחס לזה, הסיטואציה שיש לנו פה זה שהמצב די מורכב, שבו יש לנו 5 מציעים שהגישו הצעות, שאנחנו יודעים שהם הרציניים מבין כל אלה שהתעניינו. היו 12 מתעניינים, ה-5 האלה טרחו והגישו הצעות. בחוות הדעת, אני מקווה שהיא הועברה לכולכם, פירטתי נימוקים מדוע לטעמי יש טעם רב לצאת כרגע למשא ומתן ואין טעם בעריכת מכרז חדש. בין היתר, ואני נותן את זה רק כדוגמה כי יש שם מספר נימוקים, זה עיקרון השוויון בדיני המכרזים. מאוד חשוב, כולנו מכירים אותו. שעה שהוגשו הצעות במכרז ופורסמו והמציעים למעשה חשפו את כוונותיהם ואת המחירים, האמת שהם די נפגעים אם היום אנחנו יוצאים למכרז חדש.

לכן, חוות הדעת שלי היא שצריך לקיים את המשא ומתן בין 5 המציעים. אני ראיתי שעלתה שאלה האם אפשר לקיים עם כולי עלמא, עם כל אחד. התשובה העקרונית היא שניתן לקיים עם כל אחד, ניתן גם עם ה-12 וניתן גם עם ה-5. אני חושב שפרקטית זה לא נכון. אני חושב שפרקטית, בנסיבות האלה העובדתיות שאנחנו ניצבים בפניהן, באמת צריך לקיים עם ה-5. זה יחסוך עלויות, יחסוך זמן. אל תשכחו שאם אנחנו עכשיו פותחים את המשא ומתן,

אנחנו למעשה רוצים להביא את כולם לתנאי הסף שיש במכרז. אנחנו הרי לא רוצים שייכנס חאפר ויעשה את העניין. כלומר, נרצה שהתנאים המהותיים, לרבות תנאי הסף המהותיים, באמת יתקיימו במציע. לכן, אם אנחנו לא נצמצם את זה ל-5, קחו בחשבון שזה יכול לארוך זמן ובעצם לא יהיה הרבה הבדל בין זה לבין מכרז, למעט האיסור שיש בפקודת העיריות.

מר אורי לוי: יש לי שתי שאלות: שאלה ראשונה, אם היינו רוצים לעשות מכרז, היינו יכולים לעשות?

עו"ד ברוך חייקין: שאלה מעניינת, כי לפי תקנות העיריות מכרזים, תקנה 23, לכאורה לא. לכאורה יבוטל מכרז ואין שינוי נסיבות, אתה לא יכול לעשות מכרז חדש. אני יודע שבפועל הרבה פעמים עושים מכרזים. אז אפשר.

מר ערן זמיר: אבל זה לא ביטול.

עו"ד ברוך חייקין: זו גם שאלה נכונה. בעבר היתה באמת הבחנה בין אי קבלת הצעה לבין ביטול. כי לכאורה יש פה שני סעיפים. אבל אם אנחנו נקרא בפסיקה, נקרא את ספרו של דקל, בספרים האחרים של הרציג, אנחנו נראה שבעצם המשמעות האמיתית – ודרך אגב, אני מצטט פה באחד מפסקי הדין שאומרים בדיוק את מה שאני אומר לכם עכשיו, המשמעות של אי קבלת הצעה היא ביטול. ההליך בסופו של דבר הוא ביטול ויחולו אותם כללים.

מר ערן זמיר: גם כשכל ההצעות פסולות אתה הרי מנוע מלדון בכל אחת ואחת מהן.

עו"ד ברוך חייקין: נכון.

עו"ד יעקב זילברשטיין: בדיוק. בהמשך, אתה בסעיף 3 מנתח מה קרה באירועים פה: 2 לא עמדו בתנאי הסף ונפסלו על הסף, השלישית היתה זולה בצורה חשודה וכו', ועכשיו אתה הולך לנהל איתם משא ומתן. כאילו אתה מכשיר אותם, במירכאות.

עו"ד ברוך חייקין: לא, רגע. אני מביא אותם לכך שהם יעמדו בתנאים. כמשפטן אני אומר, מבחינתי זה לא משנה הרבה אם תיקחו את ה-5 או ה-12 בהיבט המשפטי. ההיבט הוא פרקטי והפסיקה מסכימה עם ההיבט הפרקטי. היא אומרת: אם באמת מבחינה פרקטית עדיף לנהל עם ה-5 בסיטואציה העובדתית שיש לנו, אין מניעה לעשות את זה. אז למה לנו עכשיו לפתוח? תראו, אם אנחנו ניקח את ה-12, ואין לי התנגדות משפטית לזה, שתבין, אבל לא צריך. כי אם אנחנו נפתח את זה, מה הועילו חכמים? ה-7 הנותרים הם כאלה שידעו על המכרז, ראו את טפסי המכרז ובחרו לא להשתתף. כלומר, ה-5 שהגישו הראו רצינות מסוימת. אז פסלתי, הפסיקה פסלה, בחוות הדעת הראשונה שלי, לדוגמה, מציע בגין ערבות פגומה. אבל הוא הוכיח רצינות בהצעה שלו, הוא צירף הרבה מאוד מסמכים. כדי להכשיר את ההצעה שלו, so called, אנחנו צריכים להתגבר על הפגמים שהיו אז.

גב' נורית אבנר: טעות אנוש היתה.

עו"ד ברוך חייקין: כן, היתה טעות בערבות, אני לא יכול להכשיר את זה במסגרת המכרז, כולנו מכירים את הפסיקה, אי אפשר להכשיר דבר כזה בערבות. אם הערבות פגומה אז היא פגומה. אבל זה עדיין לא אומר שהמציע הזה הוא לא טוב לנו וזה עדיין לא אומר שאי אפשר להתחיל מנקודת ההתחלה של המחיר הזול שהיה במכרז. קחו את זה בחשבון. אם אנחנו מדברים על מחירים, האינטרס האמיתי של העירייה לקבל את ההצעה הטובה ביותר, ההצעה הטובה ביותר תבוא לנו פה במסגרת משא ומתן, וצריך לזכור את זה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: מה ההיקף המשוער של המכרז הזה?

???: האומדן של העירייה הוא 1.3 מיליון ש"ח, כאשר ההצעה הזולה ביותר היתה 980,000 ש"ח והגבוהה ביותר 3.4 מיליון ש"ח. כולל מע"מ.

מר אורי לוין: אני לא קיבלתי תשובה. שאלתי היתה מאוד פשוטה

– אם אנחנו רוצים לעשות מכרז חדש, האם אנחנו יכולים לעשות את זה?

עו"ד ברוך חייקין: אז עניתי כמה תשובות.

מר אורי לוין: התשובה היא או כן או לא.

עו"ד ברוך חייקין: הלוואי והחיים היו כאלה פשוטים. אבל אני אענה

לך, גם אם בסוף הדברים לא ימצא חן בעיניך, אז נדבר על זה שוב. אם אתה

שואל אותי לפי תקנה 23, התשובה היא לא. רשום שם במפורש: אם בוטל

מכרז ואין שינוי בנסיבות, לא ניתן לצאת למכרז חדש. אמרתי, כדרך אגב,

שאני יודע שיש רשויות שנוהגות כן לצאת למכרזים חדשים. זה לא עומד

במבחן הפסיקה. אני לא זוכר שראיתי פסק דין שאמר: 'הם יצאו למכרז חדש,

תפסלו את המכרז ותחייבו אותם במשא ומתן'. לא נתקלתי בפסק דין כזה. זה

לא אומר שאם מחר זה יגיע לפתחו של בית משפט זה לא יכניס את זה.

מר אורי לוין: כי אם אי אפשר לצאת לעוד מכרז אז הדיון לוקח

כיוון אחר ואין לנו הרבה ברירה.

עו"ד ברוך חייקין: אם אנחנו מדברים, הלשון היבשה של החוק אומרת

לכאורה שלא.

מר אליעזר בר: זה לא מהלך לא שגרתי או באופן חריג שקורה פה.

אני לא יודע למנות את זה, אבל הרבה פעמים, וזה כל הזמן קורה. יש המון

פעמים שבוטלו מכרזים, לא עשינו את הטררס הגדול הזה, לא התנהלו פה

חוות דעת משפטיות וזה התנהל בשגרה – בוטל, חודש, תוקן.

מר מאיר דורון: אתה רוצה להגיד לי ביטלנו בלי חוות דעת

משפטיות?

מר אליעזר בר: לא אמרתי כלום, מאיר. אל תיכנס לפרשנות.

מר מאיר דורון: אמרת.

מר אליעזר בר: אל תנסה לפרש אותי, תשאל אותי.

מר מאיר דורון: זה מוקלט. אמרת 'ללא חוות דעת משפטיות'. עוד

לא קרה הדבר הזה שביטלנו בלי לקבל חוות דעת.

מר אליעזר בר: אתה יודע מה, אולי עם חוות דעת משפטיות. מה

שאני מנסה להגיד, שזה לא מהלך חריג. זה קורה ויקרה, ולא הגיע לשולחן הזה, וזה מאוד מוזר בעיניי שאנחנו מנסים לבטל את המכרז, שהמהלך הטבעי הוא לחדש אותו כשאינן נסיבות מיוחדות שצריכים לבטל אותו, וההצעות הן הצעות תקפות ומקסימום אפשר לשנות ולחדש אותו. המהלך הטבעי הוא פה לצאת למכרז חדש וכך צריך להיות. זה המהלך הטבעי שקורה בכל הרשויות. המהלך הקיצון שאתה מוביל אותו הוא לבטל את המכרז ולפנות להצעות מחיר.

עו"ד ברוך חייקין: המכרז בוטל.

מר אליעזר בר: אז תחדש אותו.

עו"ד ברוך חייקין: אני לא יכול לחדש אותו.

מר אליעזר בר: אתה יכול לחדש אותו בקלות רבה, זה מהלך

שגרתי.

עו"ד ברוך חייקין: מה שאפשר זה לצאת למכרז חדש, לכאורה,

לשיטתך. לכן אני אמרתי שבאותו סעיף, באותה תקנה 23, רשום שבוטל מכרז ואין שינוי בנסיבות. עכשיו, מה הרשויות עושות? משנות כל מיני דברים.

עו"ד יעקב זילברשטיין: גם במקרה שלנו כנראה נשנה, כי נחדד פה כל מיני

דברים.

עו"ד ברוך חייקין: אין מה לחדד, כי מה שנפלו המציעים זה לא על

משהו שקשור לניסוח המכרז או לתנאיו. זו בדיוק הנקודה. הם נכשלו על דבר כמו ערבות, או על הצעה יקרה.

גב' נירה פולקמן: זה טכני.

עו"ד ברוך חייקין: זה טכני שהפסיקה רואה אותו מהותי. היא אומרת שיפסלו בגלל הדבר הזה.

מר אליעזר בר: מר חייקין, אתה מיטיב איתם – אתה מיטיב עם העירייה. אתה נותן להם אפשרות להגיש ערבות מתוקנת ואתה נותן לנו אפשרות לקבל הצעת מחיר יותר זולה.

עו"ד ברוך חייקין: מצוין, אני מסכים איתך. אני מדבר על מכרז. אתה לוקח סיכון, אתה יודע למה? בוא אני אגיד לך את דעתי. כיום, במשא ומתן, אני יודע את ההצעה הנמוכה ביותר שאני יכול להגיד וממנה אני צריך להתחיל במשא ומתן. אני לא מתחיל מההצעה הגבוהה, אני מתחיל מההצעה הנמוכה. אם אני היום עושה מכרז, המשמעות היא שאתה יכול לקבל הצעות יותר גבוהות. זו המשמעות.

מר אליעזר בר: אם היית מנהל בסטה בשוק הטורקי, אני מסכים איתך. אבל אנחנו לא מנהלים בסטה בשוק הטורקי, מנהלים הצעות.

עו"ד ברוך חייקין: זה לא קשור.

מר אליעזר בר: אתה פוגע במתמודדים אחרים ונותן להם-

עו"ד ברוך חייקין: איזה מתמודדים? הם לא השתתפו.

מר אליעזר בר: אז תן להם מכרז נוסף, תן להם הזדמנות.

מר מאיר דורון: אלי, הם לא השתתפו.

גב' נירה פולקמן: היתה להם הזדמנות והם בחרו לא להשתתף. בשביל מה אתה צריך לתת להם עוד הזדמנות?

מר אליעזר בר: כוחות השוק במכרז הנוסף יגברו על ההצעות שקיבלנו.

מר יצחק רוכברגר: חברים, שמענו את מה שהוא אומר, יש יועץ משפטי שאומר אחרת.

מר מאיר דורון: יש גם היועץ המשפטי שלנו.

מר יצחק רוכברגר: היועץ המשפטי שלנו שתומך בעמדת עו"ד חייקין.
עו"ד מיכה בלוס: נכון, אנחנו עברנו על זה יחד.
מר יצחק רוכברגר: הם עברו ביחד על הנושא. אם יש עוד הערות, בבקשה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני חושש מהסיפא של סעיף 20, שעל העגלה הזאת בסופו של דבר ינהלו משא ומתן עם 12. אני חושש מאוד, כי אנשים ידרשו את יומם למרות שהם לא עברו.

עו"ד ברוך חייקין: אבל אתה יכול עכשיו להחליט לנהל משא ומתן עם
5.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אני חושש, ואני כל פעם מביע את זה, מעתירות שיפסלו אותן כך או אחרת ויעקרו עוד פעם את הסיפור הזה.

מר יצחק קאול: אני בעיקרון נוטה לפעול לפי ההמלצה של היועצים המשפטיים. שני עורכי דין, שני יועצים משפטיים, אחד שטיפל בתיק הזה, אחד היועץ המשפטי של הרשות. מה שאני רוצה לשאול זה כך: הרי בין ה-5 האלה יש כאלה שגם התאמצו יותר וגם התקרבו יותר לתוצאות של מה שהמכרז רוצה, ויש כאלה שהם הרבה יותר רחוקים. יכול להיות שמה שאפשר להחליט זה שאת מספר 1 ו-2 מתוך ה-5 האלה, מנהלים עם שניהם משא ומתן ומביאים אותם לתוצאה הכי טובה, ולא צריך עם כל ה-5. אם מישהו סתם הכניס את עצמו פנימה, אני כבר צריך לנהל איתו משא ומתן? למה מה קרה? אני רואה גם שהפערים הכספיים הם דרמטיים.

מר יצחק רוכברגר: אתה אומר לצמצם.

מר יצחק קאול: כדי שאני אבוא ואקח מישהו שהגיש 900 מול זה שהגיש 3 מיליון ₪, אז אם יש לו את כל הדברים האחרים קיצונית יותר טוב אז בסדר, אבל אם לא – זה לא נראה לי הגיוני. יש מקום לבוא ולהגיד

שמקבלים את ההמלצה של היועצים המשפטיים, ויחד עם זאת בודקים ולא מובן מאליו שמנהלים משא ומתן עם כולם.

מר מאיר דורון: זה אפשרי, אבל אנחנו לקחנו את ה-5 חברות המובילות במשק, אנחנו ישבנו על המכרז הזה די הרבה זמן. 5 החברות המובילות עם ההצעות. יש כאן בחור שהיה שם, שעשה את כל הבדיקה ועבד אתנו כל הזמן, זה עינב, שאתם מכירים אותו, שעשה את הבדיקה מול מה שאנחנו רוצים לקבל ומול מה שיש מידע בעיריית תל אביב, הוא גם היה לבדוק בעיריית תל אביב. אני חושב שהמשא ומתן מול ה-5 פשוט כדי שיידעו שיש תחרות קשה. אנחנו לא צריכים לפרסם את המחירים, יש תחרות קשה. הנקודה הכי חשובה, שאנחנו לא עולים מעל 980,000 ₪. כלומר, ההצעות צריכות להיות מ-980,000 ₪ ולמטה. זו הצעת התקרה.

מר יצחק קאול: אז תכניסו.

מר מאיר דורון: יכול להיות שההצעה תרד.

מר אליעזר בר: ההוא מה-3 מיליון ₪ יתחיל איתך ב-900,000 ₪?

מר יצחק רוכברגר: אז הוא לא ייכנס.

עו"ד מיכה בלוס: אנחנו, בגלל הרצינות של ה-5 הראשונים, אמרנו: אנחנו לא נפלה אחד מול השני וניקח את 3 הראשונים או 2 הראשונים, למרות שאפשר לעשות את זה. אמרנו מבחינת השוויון, בואו ניתן ל-5 הראשונים שהביעו את כל הרצינות וננהל איתם משא ומתן.

???: אתה תנהל איתם משא ומתן, הם עצמם יפרשו מן המשא ומתן שהם לא יוכלו לרדת למחיר התקרה.

עו"ד מיכה בלוס: אני לא יודע מה ירדו או לא ירדו, אבל ה-5 האלה יצטרכו להתמודד ביניהם במסגרת המשא ומתן הזה ואז נוכל להגיע לתוצאה הטובה ביותר.

מר מאיר דורון: פיפו אמר נשנה דברים מסוימים.

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 47, מיום 13.4.2008

- עו"ד מיכה בלום:** צריך למנות צוות משא ומתן.
מר יצחק רוכברגר: מי?
???: אורית, יועץ משפטי, ... תשתיות-
מר מאיר דורון: ועינב. אלו היו ה-5 שקבענו.
מר יצחק רוכברגר: ומאיר.
???: וסמנכ"ל תקשורת.
מר יצחק רוכברגר: 6. טוב, חברים, אני מבקש לאשר את קיום המשא ומתן בהסתמך על חוות הדעת וההסבר של עוה"ד חייקין וגם מיכה בלום, ולאשר צוות שינהל את המשא ומתן, שזה בהרכב של אורית הגזברית, היועץ המשפטי שלנו מיכה בלום, ולדימיר, עינב, מאיר דורון ודוד מנשה. הם האנשים שיתעסקו בנושא הזה, ואני מבקש לאשר את זה. מי בעד האישור?
תודה, פה אחד.
מר מאיר דורון: לא פה אחד.
מר יצחק רוכברגר: סליחה. אתה מתנגד? אלי בר מתנגד.

החלטה מספר 390: הוחלט לאשר ברוב קולות (1 נגד) ביטול מכרז מיפוי תשתיות ביוב, מיס וניקוז עבור מערכת GIS ולקיים מו"מ עם 5 המתמודדים במכרז ע"י צוות מו"מ: מר מאיר דורון, גזברית העירייה, יועמ"ש העירייה, אדר' ולדימיר לוי, מר עינב בן יעקב ומר דוד מנשה, וזאת בהסתמך על חוות דעתו של עו"ד חייקין מיום 13.3.2008 ובהמשך להחלטת המליאה מיום 6.1.2008.

- עו"ד ברוך חייקין:** תודה רבה.
מר יצחק רוכברגר: תודה, חייקין.

3. אישור מועצת העיר על הקמת תאגיד מים וביוב בהתאם לנדרש על פי סעיף 3 לחוק תאגידי המים והביוב התשס"א – 2001.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא זה בקשה לאישור מועצת העיר להקמת תאגיד מים וביוב, בהתאם לנדרש עפ"י סעיף 3 לחוק תאגידי המים והביוב. מאיר, תתחיל.

מר מאיר דורון: במכתב שצירפתי לכם כתבתי מה היתה ההצעה, שאנחנו צריכים להקים החל מ-1/7. המשרד נוקט בשני דברים: גם בסנקציות למי שלא עושה וגם בבונוסים, נקרא לזה, למי שכן עושה. גזברית העירייה ואנוכי היינו ברשות המים, דיברנו שם, היינו בכמה פגישות, ובנינו צוות: אלעד שיושב כאן לימיני היה מנהל אגף לתאגידי מים ברשות המים, פרש לפני כמה זמן, בדקנו שאין לו צינור ולקחנו אותו להקמת תאגיד המים ולעשות את כל העבודה שצריך, את כל הנושא של הרכוש, כל הנושא של העבודות, כל הנושא העתידי, האם זה יהיה צריך להיות תאגיד עירוני או תאגיד אזורי. כל שאר הדברים האלו נבדקו ע"י אלעד ואני מציע שאלעד, אתה תציג בכמה דקות.

מר אלעד תמרי: קודם כל, אתם מבטח מכירים את עו"ד גידי פרישטיק.

מר מאיר דורון: אני אציג אותו אחר כך.

מר אלעד תמרי: חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א – 2001, מתווה העברת משקי המים והביוב מניהול העיריות לניהול חברות מים וביוב שהם יקימו בבעלותם. זהו חוק מאוד ייחודי בזה שיש שם אחריות מלאה ובעצם נוצרת מעין חברת תשתית בזעיר אנפין כזאת או אחרת, שהיא ייעודית לנושא המים והביוב. אתם יכולים להתייחס לזה כאל חברת חשמל במתכונת

מוקטנת. כיום ישנה חובה בחוק להתאגדות. 6 שנים מיום תכולת החוק, זאת אומרת בסוף 2007 וחצי שנה אחר כך, ישנה חובה לכל העיריות להיות במסגרת החוק הזה, כאשר אפילו בפברואר 2008 החוק מחייב לקיחת משקי המים והביוב מהעירייה, זה עד כדי כך הולך קדימה, והעברתם לניהול תאגיד של עיר אחרת. זה מהלך ארצי, כבר הרבה עיריות בתהליך, זה גם מהלך פוליטי.

גב' נורית אבנר: האריכו אבל את החוק עד 2009.

מר אלעד תמרי: תיכף אני אגיע לזה. פברואר 2008 זה עדיין המועד החוקי האחרון להתאגדות. יש היום המון עיריות שנכנסות בתהליך, יש עדיין כמה עיריות שמתנגדות. בעיקרון הכף הוכרעה לטובת החוק הזה, כל העיריות הגדולות כבר בפנים, או בהליכים או שכבר הקימו תאגיד. בכל רחבי הארץ ישנם גרעינים של תאגידים אזוריים שקמים. אגב, התאגוד האזורי הוא נדבך מרכזי וחשוב באלמנט הזה, כאשר צריך לציין שתאגיד רמת השרון בשלב כזה או אחר מיועד להיות יחד עם הרצליה וכפר שמריהו. אחת הסיבות שאנחנו כל כך נחושים להקים את התאגיד זה להיות צעד אחד לפנייהם, כדי שהתאגיד יוקם בצלמנו ודמותנו, שאנחנו נהיה כבר עם רגל בדלת ונקבע את הפרמטרים שחשובים לנו בצירוף העתידי. יש לזה כרגע לפחות, כל עוד אנחנו מבטיחים את הצירוף העתידי, יש לזה אוזן קשבת ממשד הפנים, שהוא זה שמאשר את תאגידי מינהל המים של משרד הפנים.

זה נכון מה שאמרת, בפברואר 2008 זה עדיין המועד האחרון. משרד הפנים ומשרד האוצר הגיעו לסיכום, זה חולק במסגרת הדברים של הישיבה?

מר מאיר דורון: לא.

מר אלעד תמרי: פברואר 2008, הגיעו לסיכום בדבר אופן היישום הסופי של החוק הזה, הם חתמו סיכום והוא התפרסם כחוזר מנכ"ל בפברואר 2008.

מר מאיר דורון: זה חולק.

מר אלעד תמרי: זה הסיכום וזה החוזר. החוזר הזה נותן בעצם הארכה של חצי שנה לרשויות על מנת להשלים את המהלך, לפני שהוא מתחיל בהליכי סנקציות חריפים. אני אסייג את זה ואני אגיד שאפילו קודם צריך לעמוד באבני דרך בהקמת התאגיד על מנת להימנע מהסנקציות, ואני אפרט את הסנקציות תיכף. במקביל, על מנת לעודד את המהלך, לאורך הזמן המדינה נותנת הרבה כסף ותמשיך לתת כסף למהלך הזה, לרשויות שעומדות במועד ההקמה של יולי 2008, ביניהן יחולקו 450 מיליון ₪, רשויות ותאגידים, כאשר לפי אומדנים ותחשיבים מקורבים, לרמת השרון צפוי להגיע כ-12 מיליון ₪ שיתחלק-

גב' נורית אבנר: זה מעבר לסכום שישלמו לנו בשביל כל התשתיות שלנו?

מר אלעד תמרי: מעבר לסכום הזה. זה איזשהו בונוס לעירייה, מענק ממשלתי. 5 מיליון ₪ צפוי להישאר בתאגיד, לתשתיות, ו-7 מיליון ₪ צפוי ללכת לעירייה. חוץ מזה, ישנה קניית נכסים בעצם ע"י התאגיד, שניתנת עליו תמורה במניות ובהלוואת בעלים שתיפרע לאורך זמן. מה חוזר המנכ"ל? זה הצד של הפלוס. ישנו גם צד שלילי לעניין של מי שלא יעמוד באבני הדרך להקמה, ואני אפרט את אבני הדרך קודם כל. אבני הדרך זה השלמת מפקד הנכסים עד אפריל 2008. רמת השרון זכתה באישור למפקד הנכסים שלה. שווי הנכסים בערכים לאחר הפרט הוא כ-111 מיליון ₪.

עו"ד יעקב זילברשטיין: מה זה אומר שווי?

מר אלעד תמרי: עלות הנכסים. ישנה איזושהי מתודולוגיה שבנו במשרד הפנים להערכת שווי הנכסים.

מר מאיר דורון: צינורות, בארות, מתקנים, בריכות. כל מה שיש, ציוד לתיקון, כל הציוד, מכון הטיהור, כל הדברים.

מר אלעד תמרי: העלות של הנושא הזה היא כ-220 מיליון ₪. אחרי שאתה לוקח בחשבון את הפחת היא יצאה כ-111 מיליון ₪. מזה העירייה תקבל עליו תמורה במניות והלוואת בעלים. השלמת סקר הנכסים היה צריך לעמוד באפריל 2008, אבן דרך ראשונה כבר העירייה עמדה, היא זכתה כבר לאישור של המפקד הזה. אבן הדרך השנייה זה בעצם מה שאנחנו מתכנסים פה – אישור מועצת העיר להקמת התאגיד. את זה צריך להשלים עד מאי 2008.

מר מאיר דורון: בשביל זה אנחנו פה.

מר אורי לוי: מה זה אומר בפועל?

מר אלעד תמרי: תיכף אני אסביר. אני אגמור עם חוזר המנכ"ל.

מר אורי לוי: זה לא כל כך משנה כל הדברים האלה, מה שמעניין אותנו תכלס, לא צד אבני הדרך, זה לא משנה, אותנו מעניין תכלס מה ההבדל בין מה שיש עכשיו למה שיהיה אחר כך.

מר אלעד תמרי: אני אסביר, אבל בשביל שההצגה תהיה שלמה תן לי רק לגמור את הנושא הזה, כי יש פה אלמנטים חשובים שתוך דקה אני גומר. השלבים הבאים זה קבלת אישור לתוכנית עסקית שאין לתאגיד, ולבסוף השלמת המסמכים המשפטיים, שצריך לעשות עד יולי 2008.

מי שלא יעמוד באבני הדרך האלה, ובעיקר בשתי אבני הדרך הראשונות בחצי שנה הראשונה, יופעלו נגדו הסנקציות הבאות: קודם כל, לא יאשרו חוקי עזר למים וביוב ולא יאשרו התקשרויות בתחום הפיתוח במים וביוב. דבר שני, ימנו חשב מלווה לניהול כספי המים והביוב במשק כספי סגור, והדבר האחרון זה תחילת הפעלת נוהל חיוב אישי לנושאי משרה כתוצאה מאי הקמת התאגיד. תתכנס ביוני ועדת חריגים, ולרשויות שיחליטו שהן פעלו למיטב יכולתן על מנת להקים את התאגיד ועמדו בשתי אבני הדרך הראשונות, אני מזכיר, זה המפקד ואישור מועצת העיר, להן תהיה הארכה של חצי שנה

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 47, מיום 13.4.2008

נוספת לכל היותר, ואם גם בזה הן לא יעמדו, אז שר הפנים ימנה יו"ר או ועדה שתיקח את סמכויות ראש העיר בשביל להקים את תאגיד המים והביוב הזה, לא יאושרו תקציבי הרשויות שלא פעלו לניהול תקציבי משרד, לא תאושר קליטת עובדים, ופה זה לא רלוונטי, אבל יקוזזו מענקי איזון לרשויות עד גובה ההכנסות בתחום המים והביוב. זה, דרך אגב, יישום של החלטת ממשלה. בכל מקרה, זה לעניין הצד המינהלי.

הצד העסקי זה דיון רחב. כעיקרון ממשיכה אותה פעילות של משק המים והביוב שהתקיימה בעירייה ותמשיך להתקיים בתאגיד מים וביוב שייועד כולו לנושא הזה. עיריית רמת השרון מנהלת היטב את משק המים והביוב שלה, יש לי ראייה רוחבית על כל משקי המים והביוב ברחבי ישראל. המהלך לא יביא מסים, מצד שני לא יגרום נזק. יש פה איזשהו יתרון פיננסי. זהו מהלך כלל ארצי ואנחנו מתיישרים איתו. יש פה יתרונות בזה שזו בעצם הופכת להיות חברה, יכולות גיוס ההון משופרות, יש פה עניין של התקזזות עם מע"מ שאפשר לעשות. מצד שני, יש מספר חסרונות: החיסרון המרכזי, שבעצם נוצרת פה תקורה כפולה באלמנטים מסוימים. הדבר הבסיסי ביותר בחוק הזה – בפעם הראשונה בחוק תאגידי מים וביוב מוגדר מוצר שקוראים לו אספקת מים וביוב. הוקמה רגולציה נפרדת מאוד ייעודית בחוק תאגידי מים וביוב, שאמורה לקבוע סל שירותים שבהם התאגיד יהיה מחויב, שזה כולל בעיקר לצרכן מענה לקוחות, זמן ניתוק מרבי, לחצי מים וכהנה וכהנה, השקעות שבהן התאגיד מחויב – בעצם תהיה רגולציה פעם ראשונה על כמות ההשקעות שצריך לעשות. אגב, ברמת השקעות, צפויות השקעות מסיביות מאוד, גם בשיקום וגם בפיתוח, כתוצאה מגידול העיר.

עו"ד יעקב זילברשטיין: של מי?

מר אלעד תמרי: או העירייה או התאגיד, זה לא משנה, ההשקעות

צריכות להיעשות.

עו"ד יעקב זילברשטיין: מה השתנה? זה אותו דבר.

מר אלעד תמרי: קודם כל, אמרתי שלא יהיה משהו דרמטי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אתה אומר ברמה של השקעות, כאילו זה משהו חדש. אני מנסה לחפש כל הזמן-

מר אלעד תמרי: לא אמרתי משהו חדש. מבחינת הרגולציה זה חדש כי יהיה פה גוף שיקבע סטנדרטים כלל ארציים לנושא הזה. יכול להיות מאוד שרמת השרון כבר היום עומדת בהם, בגלל זה אני אומר שלא יהיה פה אולי שינוי מהותי. בטח גם לא יהיה שינוי מהותי לרעה.

האלמנט האחרון זה האלמנט של התמחור. רק לפי חוק תאגידי מים וביוב בוחנים באמת את העלויות של אספקת המוצר, כמה באמת עולה לספק מוצר שקוראים לו מים וביוב, ובהתאם לזה הנושא יתומחר, בדומה למונופולים אחרים כמו חברת חשמל ובזק. במאמר מוסגר, דבר אחרון אני אגיד, שכרגע היתה מדיניות ממשלתית ארוכה לשחיקת מחירי המים. אורית בטח במהלך הזמן שמה לב כמה בהדרגה פחות ופחות יש לה מקורות פנימיים, לא מקורות אחרים של העירייה, על מנת לתפעל את משק המים והביוב כמשק סגור. בעיה אחרונה, כבר עברו כל השיאים, העלו את מחירי מקורות, שכרגע רמת השרון קונה במקורות ב-20%, והעלו את התעריפים לצרכן רק ב-10%, מה שיצר שבכל הרשויות ברחבי הארץ ישנו משק גירעוני ומפסיד, שבוודאי אי אפשר לעשות את זה לאורך זמן.

מר מאיר דורון: אני אתן גם לעורך הדין ואחר כך אתם תשמעו חלק מהדברים שאתה רוצה לשאול. יש לנו כאן את עו"ד גידי פרישטיק, שהקים כבר 4 תאגידי מים.

גב' נורית אבנר: איפה?

מר מאיר דורון: תיכף הוא יגיד את זה. הוא היועץ המשפטי שלנו ואנחנו עובדים כל הזמן בצוות של 4: גזברית, אלעד, גידי וכמובן עם

ולדימיר, שנתן לנו את הסקירה על כל התשתיות. הגענו למעל 220 מיליון, כמו שאמרו לכם, תשתיות כעת. חלק מההוצאות הן הוצאות של העירייה, כי היא תהיה צריכה לקבל כסף, למשל, על כל מה שהשקענו בנושא תע"ש. אבל זה אני לא רוצה להיכנס, זה דברים אחרים. בתע"ש הכוונה לזיהום המים.

גב' נורית אבנר: ההוצאה החד פעמית הגדולה שהוצאנו.

מר מאיר דורון: כן.

עו"ד גידי פרישטיק: ערב טוב, אני אציג את עצמי בשתי מילים כי יש

לזה הקשר למה שאנחנו דנים כאן. עבדכם הנאמן גידי פרישטיק, אני שותף במשרד מיתר-ליקוורניק-גבע-לשם, אני היועץ המשפטי של השפד"ן וזה התאגיד הרביעי שאני מקים. הקמתי את תאגידי נטפים של אילת, תאגיד הרי נצרת של אזור הרי נצרת, את תאגיד גליל תחתון שמשרת את הכפרים של הגליל התחתון. שניים מהתאגידים עדיין בשלבי הקמה, כולם קיבלו כבר רישיונות. התאגיד הזה הוא התאגיד הרביעי. אבל הכבוד לשרת אתכם לא התחיל מהיום, משנת 2001 אני עובד עם העירייה סביב נושא מים, בין השאר הגשנו את התביעה בנושא התע"ש, בנושאי מים אחרים, ואני שמח פה להיות בנושא של הקמת תאגיד מים וביוב.

למען האמת, כשאני מסתכל פה על כל אחד מחברי המועצה, אני שואל את עצמי מה המרווח של שיקול הדעת שלו, וזה מהמקרים אולי שאין כל כך שיקול דעת, למרות שמחכים להחלטה פורמאלית שלכם, אבל אם תסתכלו בחוזר המנכ"ל, שקיבלתם העתק, אז אומרים לכם: 'נו-נו-נו' אם לא תקבלו את ההחלטות הנכונות'. ובכל זאת, אם אני שואל את עצמי, גם אם לא היתה את הרשימה של הנו-נו-נו, איפה שיקול הדעת להחלטה נכונה של חבר מועצה סביר, אני חושב שהמקבץ של הנתונים של רמת השרון הוא בהחלט מקבץ שמצדיק הקמת תאגיד מים וביוב. אתם בטח יודעים שיש ראשי רשויות שהם נגד ויש יותר שבעד. אני חושב שרמת השרון, לא יודע אם היא מקרה קיצון,

אבל היא מקרה מובהק שמצדיק הקמת תאגיד מים וביוב. אני אגע ממש בראשי פרקים ברמה הטלגרפית: משק המים והביוב כרגע, נכון להיום ברמת השרון, הוא משק גירעוני, לכן היא לא מפסידה יחידת רווח. היא נפרדת מגוף מדמם וכתוצאה מכך יהיה לה קל יותר בחיים. רמת השרון נזקקת לתשתיות, גם לחידוש תשתיות, ואני מבין שפה כל החברים מודעים לזה, גם לחידוש תשתיות ישנות וגם לבניית תשתיות חדשות בשכונות החדשות. תאגיד מים וביוב שמהבוקר עד הערב מתעסק רק במים וביוב ולא מתעסק לא בחינוך, לא במתנ"סים ולא בניהול עיר, אלא רק ספציפית מקצועית תאגיד מים וביוב, בדרך כלל נתפס כתאגיד שמשרת נכון יותר את המשימות החשובות האלה. ברמת השרון בהחלט יש אתגרים. נושא שלישי, עד לפני כמה חודשים, או בעצם כמה שנים, העירייה הרוויחה כספים רבים ממחירי מים שהיא הפיקה בעצמה. אמנם היו לנו את העלויות של ניטרון שטיהרה את המים, עדיין הרווחנו כספים רבים. הפסקנו להרוויח את אותם כספים מהרגע שאנחנו משלמים למקורות, ושוב זה חוזר לאותה נוסחה שאנחנו לא מרוויחים על משק המים והביוב ולכן אנחנו נפרדים מגוף מדמם. זה על הצד של החשיבה, שבלי קשר למקל ולגזר. בואו נתעלם רגע מהמקל, מהסנקציות, יש פה גזר, יש פה מענקים, שרק אם נקים תאגיד מים וביוב נוכל לזכות בהם. יש סכומים משמעותיים, גם בסדר גודל של עיריית רמת השרון, מבחינה מספרית, כדי לסבר את האוזן, שיבואו גם לעירייה על זה שהיא נפרדת ממשק המים והביוב, ויבואו גם לתאגיד להפעלה של פרויקטים. לכן, ממש מלמעלה, אם תרשו לי לסכם, אני חושב שההחלטה שלכם יחסית קלה בעד הקמת תאגיד מים וביוב וזה עוד לפני שנכנסתי לסנקציות.

גב' נורית אבנר: אני רוצה לשאול: (א) דיברתם קודם על זה שרמת השרון תלך עם עיריית הרצליה וכפר שמריהו. איפה ה-Say שלנו כעירייה לדבר הזה, או שזה משהו שנכפה עלינו מלמעלה? (ב) מה הולך לקרות עם כל

עובדי העירייה שנמצאים כרגע בתחום של המים? מה הזכויות שלהם, מה החובות שלהם, ואיפה האחריות של העירייה ברגע שהופך להיות תאגיד נפרד? **עו"ד יעקב זילברשטיין:** רגע, בואו נשלים, כי זה מתקשר. יש לי גם שאלה. היות וזה בשיטת המקל, שזו לא פעם ראשונה פה בחדר שאנחנו נאלצים להתמודד, להחלטות שלנו כמעט ואין שום-

מר מאיר דורון: במדינה, לא רק בחדר.

עו"ד יעקב זילברשטיין: ולביקורת שלנו אין שום משמעות. בכל זאת ציינת, וזה מה שמטריד, את התקורה הכפולה. הבלעת את זה קצת בדרך, אני רוצה שתכמת את זה קצת למספרים שבכל זאת נקבל תמונה מה קורה בקטע הזה, ובכלל מה זה תאגיד מים – מי מנהל אותו, מי יושב שם, מי מקבל משכורת, מי לא מקבל משכורת. תן קצת צבע.

מר יצחק קאול: מה שאני רוצה להעיר, אני כמובן קודם כל תומך בנושא הזה של הקמת תאגידים, זו דרך נכונה כלכלית לנהל רכוש ציבורי, נמנעים פה מסבסודים צולבים. כמובן שהעירייה גם צריכה לעשות את כל המאמץ, להערה של פיפו, שהנושא של כפילויות ובזבוז, נקרא לזה, במשרות יהיה קטן ככל האפשר, אלא מה שמתחייב. כי אם צריך להיות פה חשב או גזבר ובעירייה, אז ברור שזה צריך להיות. אבל מעבר לזה, לעשות שמנהלים את זה באופן יעיל, ואני חושב שזה היה נכון גם אם היו מפעילים את זה אפילו בעוד נושאים בתוך העירייה, כי אז כל תחום בתוך עצמו מתנהל כהלכה. מה עוד, שבעיריות רבות, למה מתנגדים? כי הם מרוויחים כסף על נושא המים וזה מסבסד סבסודים צולבים, נושאים אחרים. וזה בדיוק בזבוז שאסור שיהיה. לכן הכיוון הזה הוא בהחלט לברכה, אני חושב שאנחנו צריכים לדחוף בכיוון הזה וזה טוב שרמת השרון באמת תוביל ולא תהיה נגררת אחרי גופים אחרים, כי אז היא באמת תוכל גם להכתיב מהלכים

בתחום הזה של הליכה לנושא של תאגיד המים, אשר בסה"כ אני רואה אותו מאוד בברכה.

מר אורי לוי: אני עכשיו בתור האזרח, תושב העיר. איזה שינוי

יהיה לי בחיים? מה אני יכול להגיד לאזרח הרגיל לגבי שינוי הבעלות על נכסי המים? שאלה שנייה: האם במסגרת הנכסים של התאגיד הזה נכללים גם המים שנמצאים ברמת השרון מתחת לאדמה?

???: לא.

מר אורי לוי: ומה קורה עם מתקני טיוב מים שהיו לנו? האם זה

קשור לנכסים האלה?

מר אליעזר בר: אני בעד הרעיון, אבל לא מהטעמים שלך, קאול

פשוט טועה. קאול אומר סבסוד צולב מתוך הנחה שמרוויחים. אנחנו מפסידים באופן מובנה פה. אתה קונה ביוקר ומוכר את זה בזול. אז בכל מקרה תאגיד המים הזה יציב, זה מובנה, זה בדיוק כמו כדורגל. אבל זה נכון להקים את התאגיד הזה. המקל והגזר כמו שציינת, זה לא רלוונטי, פה מפסידים. אם נקים ואם לא נקים, זה לא משנה. השאלה מה ההשפעה-

מר מאיר דורון: חבל שאתה מבטל אותו. יש רשויות שהוא צודק, יש

רשויות שאתה צודק.

מר אליעזר בר: אנחנו מדברים על רמת השרון. רמת השרון זה

גירעוני מובנה ממקורות. השאלה באמת מה ההשפעה המעשית, דה פקטו, על העירייה על התאגיד. התאגיד מחר יחליט לעשות התפלה, סתם דוגמה, איזה השפעה יש.

מר דוד יצחק: אני רוצה לשאול את השאלה ההפוכה – מה

התמריץ של התאגיד להיות רווחי?

מר אלעד תמרי: בזה הוא נבחר, זה יתחיל מזה. הוא נבחן בשני

דברים: המוצר שהוא מספק, שהוא יהיה באיכות הכי טובה, ושבסופו של יום,

בכלים שנתנו לו, הוא מצליח לנהל את התאגיד כלכלית הכי טוב שהוא יכול.
אין לו מטריות ביטחון. בזה המנהל של התאגיד נבחן.

מר דוד יצחק: אם הוא הפסדי סוגרים אותו? הוא פושט את הרגל?
מפטרים את המנכ"ל? מה עושים?

מר אלעד תמרי: אני אתחיל איתך. כעיקרון, ההעברה הזאת היא
One way ticket. התאגיד מקבל רישיון, מקבל בעצם מנדט מהמדינה לפעול,
והוא, בכלים שהמדינה, דרך אגב, מעניקה לו, גם מה שהיא מחייבת אותו
לעשות וגם התמחור שייקבע לו, אמור לספק את המיס בצורה המיטבית
והיעילה, כדי שבסופו של יום, ודרך אגב, זה צוין בתאגידי המיס והביוב,
מתוך איזה רצון אולי עתידי לצרף איזשהם משקיעים פרטיים, אבל בסופו של
יום, בטח לטווח הארוך, אמור להיות גם איזשהו רווח סביר לעירייה, וזה הון
המניות שיש, כדי שיועבר חזרה לעירייה כסף. כמובן שזה אחרי שבוצעו כל
ההשקעות וכל הדברים שצריך לעשות בתוך משק המיס והביוב.
אני אתייחס לשאלות, אני מקווה שאני אזכור את כולן. אני אתן לגידי לענות
על נושא הבארות, טיוב הבארות ונושא העובדים.

מר יצחק רוכברגר: ברשותכם, אני חייב לעזוב. יש לי פשוט כנס בבת
ים בנושא של רשויות מקומיות ואירוע. מאיר, אתה תחליף אותי בבקשה.

מר אלעד תמרי: אז אני אתחיל לענות, אם אני שוכח משהו תזכירו
לי תוך כדי. אני אקשר כמה נושאים וכמה שאלות שהיו ביחד. שאלתם לגבי
התקורה הכפולה, נתחיל בזה. בהגדרה זה קיים בתאגיד מיס וביוב. למה? כי
הוא חייב להיות עצמאי לחלוטין מהעירייה, בהתחלה יש אפשרות וחובה-

מר מאיר דורון: כמו חברה כלכלית.

מר אלעד תמרי: הרבה יותר מחברה כלכלית, כי אתה גוף עצמאי
לחלוטין ואין זיקות עם העירייה.

גב' נורית אבנר: מי היו"ר של התאגיד?

מר אלעד תמרי: בשלב הבא. כמובן שאתם מתחילים מנקודה שמסק

המים והביוב נמצא בתוך העירייה ומשולב במארג העירוני, ולכן תהיה איזה תקופת התאקלמות שבהדרגה התאגיד בעצם יתחיל לפסוע לבד. קיימת כתוצאה מזה תקורה כפולה: יהיה מנכ"ל, מנהל כספים, יהיו משרדים. בסדר, גם בעירייה יש משרדים, אבל המנכ"ל צריך משרד וצריך רכב וצריך מזכירה. אם שאלתם מה העלות של זה-

מר מאיר דורון: בדקנו אפילו עלות שנתית.

מר אלעד תמרי: היא משהו בין 500 ל-700 אלף ש"ח בשנה. זה כבר מופיע בתוכנית העסקית.

גב' נורית אבנר: מה זה כולל ה-500-700 אלף?

מר מאיר דורון: כל מה שהוא אמר כעת, כל ה-'אובריידי'.

מר אלעד תמרי: זו בדיוק הסיבה שמשרד הפנים, ופה בכובעי

הקודם מאוד התעקשתי על זה, אני מתנצל אם עכשיו זה לא משרת בדיוק את המטרה של העיר הזו, הסיבה שתאגידי מים וביוב, ככל שהם גדולים יותר, כך התקורה הזאת מתפזרת על פני יותר הכנסות, על פני יותר תושבים ויותר קובים. אולי רמת השרון זה לא המקרה המובהק, אבל במקומות אחרים התאגיד נעשה הרבה יותר מקצועי ככל שהוא נהיה יותר גדול, הספקים מתייחסים אליו אחרת, הלקוחות מתייחסים אליו אחרת, יש פה יתרון משמעותי לגודל בחברות תשתית. למה הרצליה? הרצליה זה השותף הטבעי, מבחינת הגבולות, מבחינת המארג של משק המים, לרמת השרון. עד כמה שהבנתי, בסה"כ אתם מסתדרים, אתם מדברים אותה שפה. במשק המים והביוב ישנם חיבורים הרבה יותר מאולצים במקומות אחרים, הרצליה היא גם מתאימה מבחינת הסוציו-אקונומי והמאפיינים של המים והביוב, והיא גם בסופו של דבר שותפה שכנראה תועיל ותעלה את תאגיד המים והביוב מבחינת סדרי הגודל ומבחינת הרמה. מה שכן, זה שאנחנו בעצם יוזמים וראשונים

נותן לנו הרבה יתרונות. כפר שמריהו, שזו עוד שותפה, שכנראה אין ברירה, היא בתוך העניין, וגם היא בטח אי אפשר להגיד שום דבר נגדה.

גב' נורית אבנר: זה משהו שמחייב אותנו? יש בטח כמות מסוימת שממנה חייבים או לא.

מר אלעד תמרי: המדיניות הממשלתית השתנתה במהלך הזמן והיום היא יותר פרגמטית. בתקופה שאני הייתי בצד השני של המתרס ניסינו להקים תאגידים אזוריים מאוד גדולים. רק לסבר את האוזן, באזור שלנו ניסינו להקים תאגיד של כל אזור השרון, כולל כפר סבא, רעננה ואפילו כמה יישובים ערביים בסביבה. כרגע זה הצעד הפרגמטי, שמצד שני מאפשר גודל סביר לתאגיד מים וביוב, ומצד שני לא מגדיל את התאגיד יותר מדי בהיבט של רמת השרון, שישנו חשש לאיבוד הניהול והשליטה. מה גם, שננסה בתחילת הדרך, לפחות באלמנטים שחשובים לנו מבחינת החלטות על השקעות, מבחינת צירוף שותפים, מבחינת תקנון, שינויי תקנון, שהדברים האלה יצריכו רוב מיוחד, שבעצם יצטרך גם אישור שלנו, של הדירקטורים מטעמנו. נשאלה שאלה פה מי היו"ר של התאגיד. את היו"ר ממנה הנהלת העירייה. גידי ירחיב אחר כך על נושא המינויים.

???: אמרת שהתאגיד עצמי, השאלה אם יכולים לפטר אותנו.

מר אלעד תמרי: יכולים, אבל על זה יענה המשפטן. יש איזשהו מנגנון שהצענו, עם רוטציה, אבל כעיקרון בעלת המניות. קחו בחשבון שאנחנו הצענו את זה, לא בטוח שיקבלו. בעלת המניות הגדולה בעיקרון היא זאת שממנה את היו"ר. ככה זה טבע הדברים בחברות. בנושא של התקופה הראשונה זה לא יהיה.

גב' נורית אבנר: אבל היתה נכונות מצדם לעשות את זה אתנו?

- מר אלעד תמרי:** נהפוך הוא. אנחנו לא ביררנו על מנת שנוכל להקים את התאגיד שלנו קודם.
- מר אליעזר בר:** מי... את התושבים עבור המים?
- מר אלעד תמרי:** התאגיד הוא תאגיד עצמאי לחלוטין.
- מר מאיר דורון:** גם מערך גבייה.
- מר אליעזר בר:** יהיו לו הודעות תשלום נפרדות מארנונה?
- מר אלעד תמרי:** יהיו לו הודעות נפרדות.
- מר מאיר דורון:** כמו טלפון, כמו חשמל, כמו כבלים.
- מר אלעד תמרי:** כשיצטרכו לעשות תשתיות בעצם יצטרכו שיתוף פעולה בין העירייה לתאגיד, כאשר התאגיד מממן את החלק התשתיתי של המים והביוב-
- מר מאיר דורון:** אני רואה שאתם מאבדים את הסבלנות, אתם לא כל כך רוצים לשמוע.
- מר אלעד תמרי:** ההחלטה לפתח תשתית בעיקרון היא של תאגיד המים והביוב. זו האחריות שלו עפ"י חוק.
- גב' נורית אבנר:** יעשו מכרז.
- מר מאיר דורון:** לא רק שיש מכרז, גם יש קריטריונים לפי משרד הפנים מי יכול להיות מנכ"ל בחברה.
- מר אלעד תמרי:** נשאלה פה שאלה לגבי המכרזים ומתי מי מפתח מה. אז תאגיד מים וביוב מחויב באופן עצמאי לחלוטין לפתח מים וביוב. בהינתן שיש צינור שהגיע פרקו וצריך להחליף אותו, החובה החוקית שנקבעת לו מיושמת ע"י משרד הפנים ומינהל המים, הוא יגיד לו להחליף אם התאגיד לא יעשה את זה קודם לבד.
- מר אליעזר בר:** סליחה שאני קוטע אותך, מכון הטיהור יהיה תחת הפיקוח של התאגיד?

מר אלעד תמרי: תחת הפיקוח של התאגיד, זה חלק מנכסי הביוב.

בכל החוזים ובכל הדברים שקשורים למים וביוב, לאורך כל העירייה. לשאלתך, יש אלמנטים של פיתוח עירוני, זה לא איזשהו פרויקט במנותק. מטבע הדברים, ישנם פרויקטים שהעירייה תצא אליהם והתאגיד ישתלב בהם, וכדאי לשני הגופים כי חוסכים תקורות, כי מחליפים את הכביש אז גם מחליפים את המים והעירייה והתאגיד יפעלו בשיתוף פעולה.

מר שמואל גריידי: אבל ברגע שאתה בא ומחבר כמה ערים, לכל אחד

יש אינטרס לחבר את התשתית באזור שלו.

מר אלעד תמרי: בשביל זה אנחנו נדאג בתקנון שיהיה ייצוג הולם

לרמת השרון. שאלתם על הנושא הפיננסי, מה התמורה לעירייה, כבר נגענו בקצרה, רק אני אסכם: נכסי המים והביוב, נקבעה להם תמורה לפי הנהלים של משרד הפנים, נשמר להם שווי שצינו אותו קודם. התמורה מתקבלת באופן הבא: כנגד 30% משווי הנכסים נרשמת הלוואת בעלים, שכעיקרון מוחזרת במשך 15 שנה בתשלומים שווים. כנגד יתרת הסכום, וזה אני מדבר בתאגיד חד-רשותי, נרשום הון מניות. הון המניות מהווה את השליטה בתאגיד. תיכף אני אגיע לתאגיד אזורי. במהלך הזמן, והיה וישנם רווחים, דרך הון המניות האלה אתה מקבל אותם. והיה ומשום מה עוד 3, 4, 5, 10 שנים עיריית רמת השרון תחליט שהיא רוצה להפריט או להכניס שותפים, היא בעצם תמכור את הון המניות שלה. עוד בקשר ל-30% בהלוואת בעלים, שזה דבר חשוב – בהינתן שתנאי המימון מאפשרים זאת, התאגיד יגייס כסף עם הקמתו ויפרע את הלוואת הבעלים הזאת לעירייה, והכסף הזה ישמש את העירייה, בעיקר קודם כל, מה לעשות, להחזיר כל תשלומים שהיו קשורים בעבר במים וביוב. כמובן, אם יישאר כסף, לצערי לא נראה לי שישאר הרבה כסף ברמת השרון כי ההתחייבויות היו גדולות, אז הוא יופנה לאיזושהי

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 47, מיום 13.4.2008

מטריצה שמשדד הפנים אמר, פרויקטים של תשתית וכד'. אבל פה במקרה שלנו קודם כל ילך למים וביוב.

מר יצחק קאול: מי הם שאר ה-30% של בעלי המניות?

מר אלעד תמרי: אין 30%. מה זה שאר ה-30? תאגיד חד-רשותי, מה

שאנחנו הולכים להקים בהתחלה, יש לנו 110 מיליון נכסים, אבל נגיד יש לנו 100, 30 מיליון תירשם הלוואת בעלים שתוחזר לאורך זמן או בבת אחת, ו-70 מיליון יירשם כהון מניות. זה בתאגיד חד-רשותי.

מר יצחק קאול: ומי... העירייה?

מר אלעד תמרי: העירייה 100%. בתאגיד אזורי, קודם כל ההלוואה

גדלה מ-30% ל-40%, יש פה איזה תמריץ מובנה שנתנה הממשלה להקים תאגיד אזורי, וכל הון המניות הנשאר מתחלק בין השותפים השונים בהתאם לנוסחה שבעיקרון מתווה משרד הפנים, הממונה על התאגידים. אנחנו ננסה שהנוסחה הזאת תלך מעט יותר לכיוון שלנו, אבל אין שום הבטחה בנושא הזה, נעשה כל מאמץ.

עו"ד יעקב זילברשטיין: לא הצלחתי להבין, מה היתרון בלהתחיל את זה

לבד?

מר אלעד תמרי: היתרון שאתה מקים את החברה והם בעצם באים

אליך. אתה קודם כל דאגת לשלך.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אתה אומר שאם אנחנו במשותף אנחנו מקבלים

40%.

מר אלעד תמרי: נכון, אבל את אותם הליכים מיוחדים שאנחנו

מנסים לעשות פה.

עו"ד יעקב זילברשטיין: למה צריכים לעשות את זה לחוד ועיריית הרצליה

לחוד?

מר אלעד תמרי: היא לא עושה לחוד, היא מצטרפת אלינו.

עו"ד יעקב זילברשטיין: זה כבר מסוכס איתם?

מר אלעד תמרי: אין ברירה. אנחנו הקמנו תאגיד וזה תאגיד אזורי.

עו"ד יעקב זילברשטיין: למה אנחנו ראשונים?

מר אלעד תמרי: כי זה נותן לנו יתרון. אנחנו עכשיו מנסחים את

התקנון, גידי עכשיו מנסח את התקנון, ובתקנון הזה יוכנס, לדוגמה, באלמנטים שחשובים לנו, תוכנית פיתוח או התקשרויות ארוכות טווח.

עו"ד יעקב זילברשטיין: ואם עיריית הרצליה תתנגד לזה?

מר אלעד תמרי: בגלל זה אנחנו קובעים את התאריך, יש להם

עובדות קיימות.

מר אורי לוי: אבל היא תשלוט בתאגיד.

מר אלעד תמרי: אבל בשביל זה צריך שינוי תקנון. אחד הדברים,

שינוי תקנון מצריך אישור שלנו, לדוגמה. יש אלמנטים מהותיים כמו שינוי תקנון.

מר אורי לוי: מה שאתה אומר הוא לא הגיוני. תיקח מקום של 10

אנשים, הוא יעשה תקנון יצטרפו אליו מיליון אנשים והוא ישלוט בתאגיד? זה לא יעבוד.

מר אלעד תמרי: לא יצטרפו מיליון אנשים, בגלל זה היה חשוב לגדר

כמה שיותר את כמות השותפים הפוטנציאליים. אם היינו מצרפים את כפר סבא ורעננה ומי יודע עוד מי, או תל אביב, היה ברור שהתרחיש שאתה צופה הוא ריאלי ביותר. אבל, בחוק תאגידי מים וביוב ובמסכת ההסכמים שאנחנו עושים עכשיו, אנחנו מראש מנסים לחשוב על זה. קודם כול נגיד במאמר מוסגר, זה לא שיש פה אפשרות יותר מדי, החוק הוא מאוד ברור והמוצר שצריך לספק הוא מאוד ברור ויש רגולציה. אבל, אף על פי כן, אנחנו מנסים מראש שבאלמנטים המרכזיים שחשובים לרמת השרון יצטרכו בעצם לקבל את

ההסכמה שלה.ומה מדובר? לדוגמה, בתוכנית השקעות. תוכנית השקעות תצטרך רוב מיוחד בתאגיד האזורי, רוב מיוחד של שני שלישים.מה זה אומר? שבלי תמיכה של נציגי רמת השרון תוכנית השקעות לא מאושרת. אם נציגי רמת השרון לא יראו שתוכנית ההשקעות היא באמת הוגנת ומה שצריך בתחומי רמת השרון מבוצע, אז הם לא יצביעו בעד ותוכנית ההשקעות לא תאושר.

מר אורי לוי: אז היא לא תצא לפועל ולא יהיו השקעות.

מר אלעד תמרי: באמת לא יגיעו למצב הזה. עיריית הרצליה, אני בטוח, והנציגים שלה, בסופו של דבר זה תחום מקצועי שהעניינים לפחות בשחור-לבן הם מאוד ברורים. מאוד לא צפוי להיות שדווקא על זה התאגיד ייתקע.

גב' אורנה אוסטפלד: מדברים פה על כל מיני דברים, אבל תכלס כמה כסף זה יעלה יותר לתושבים?

מר אלעד תמרי: לא קשור.

מר מאיר דורון: יעלה יותר, אבל גידי יענה.

גב' אורנה אוסטפלד: יש איזשהו חישוב? עשיתם חישוב בכמה אחוזים יעלה?

מר אלעד תמרי: המחיר נשאר אותו דבר עם הקמת התאגיד, לא משתנה המחיר, וכאשר הוא ישתנה הוא ישתנה לפי נוסחה שתיקבע ברמה הארצית.

מר מאיר דורון: הרגולציה תהיה במשרד הפנים.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אז זה האינטרס של משרד הפנים? אני מנסה לחשוב, מה האינטרס.

עו"ד גידי פרישטיק: חברים, רגע, אני רוצה להוסיף כמה דברים מכיוון קצת שונה. שואלים למה משרד הפנים כל כך... לעניין הזה. זו אחת

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 47, מיום 13.4.2008

מהרפורמות, אולי הרפורמה האחרונה שהתחילה בתקופה של ביבי נתניהו, זו עדיין רפורמה שרצה, והרציונל שלה הוא לעשות משק סגור שיאגם את כל המשאבים לטובת רק מים וביוב. המחשבה בגדול אומרת: המדינה הזו מזדקנת, רוב העיריות הגדולות בנות 50-60 שנה, הגיע הזמן לשדרג את התשתיות, צריך לאגם משאבים. המדינה לא רוצה להוציא כל פעם מחדש כסף על זה, היא רוצה לבנות בכל רשות מקומית מנגנון פנימי שיודע לעשות את זה הכי טוב שאפשר, וזה הרציונל שמרחף פה מעל הכל. אני רוצה ממש ברמה טלגרפית לכמה שאלות ששאלו וכל פעם חוזרים על זה. אני רוצה להבהיר: יש לתאגיד הזה דירקטוריון, מי שממנה את הדירקטורים זה הרשויות שמרכיבות את התאגיד. בשלב הראשון אנחנו קיבלנו Go ללכת ולעשות תאגיד בשם רמת השרון, 100% מהמניות ו-100% מהדירקטורים יבואו מקרב רמת השרון. ככל שהרגולטור יצליח להביא את הרצליה, ופה זה הדגש שהיה חסר לי בדברים שהחברים אמרו, זה לא אנחנו מביאים את הרצליה, זה גם לא הרצון הטוב של הרצליה, זה הרגולטור יושב אותם בעל כורחם סביב השולחן, והם יתחברו אלינו. אנחנו רוצים שתהיה לנו את הפלטפורמה הכי נוחה שהם יתחברו אלינו. אם הם לא יתחברו אלינו, אז אמנם יהיו לנו פחות מענקים, אבל אני חושב שהחלטה טובה בכל מקרה. הפערים הם לא כאלה שאני אגיד לך שאם זה תאגיד חד רשותי לא כדאי לך ללכת על המהלך. אם יהיו כמה רשויות, לכולם יחדיו יהיה יותר כדאי ללכת, גם בגלל יתרון הגודל, גם בגלל המענק המוגדל.

עו"ד יעקב זילברשטיין: אז הם יקימו תאגיד בזכות עצמם?

עו"ד גידי פרישטיק: לא, הם לא יקבלו אישור.

עו"ד יעקב זילברשטיין: ואז מה, הם ייכנסו לתוך הסנקציות הנוראיות

שמחכות פה?

עו"ד גידי פרישטיק: זה אופק אחד. אופק שני, הם יהיו חייבים להתחבר לתאגיד אזורי. מאחר ואנחנו באים וידינו מושטות ואנחנו אומרים: אנחנו מוכנים להיות תאגיד אזורי, אז אנחנו, אלעד במיוחד מוביל את המהלך הזה- **עו"ד יעקב זילברשטיין:** מעניין אותי אבל למה הם לא יוצרים תאגיד כזה. **עו"ד גידי פרישטיק:** יש פה פוליטיקה ויש פה התאמה של כל רשות. **מר אלעד תמרי:** יכול להיות שמבחינה פוליטית הם יצליחו לשכנע להקים תאגיד לבד. לא קרה מבחינתנו שום דבר, כי המהלך, אנחנו עשינו אותו קודם לבד. יכול להיות שהם ירצו את רעננה במקום את רמת השרון. **גב' אורית פפר:** רשויות שנמצאות עדיין עם בארות, עדיין מרוויחים. בגלל זה הם עוד לא הפנימו. מ-2009 מגדילים את ההיטלים ואז כולם יאכלו אותה. נכון להיום הרשויות השכנות שלנו עם בארות. **עו"ד גידי פרישטיק:** ברמה הטלגרפית, שוב, שאלו פה על מנכ"ל, אני רוצה להבהיר – מנכ"ל ייבחר עפ"י מכרז, חוזר מנכ"ל משרד הפנים מדבר במיוחד איך ממנים כזה מנכ"ל. אין פה איזה הוקוס-פוקוס, זה יהיה במכרז ועדת איתור. חוק חובת מכרזים חל על התאגיד, זה לא איזו דרך להביא כל מיני התקשרויות שלא כדין. לעניין השאלה של הגברת, התעריפים אותם תעריפים שחלים לגבי צרכן ברשות מקומית שטרם התאגדה באמצעות תאגיד מים וביוב, אותם תעריפים בדיוק הם אלה שיחולו לאחר מכן, ומבחינה זו הצרכן לא יראה במחירים הבדל, הוא יראה בטופס לחוד שהוא יקבל. זה צריך תהליך של החדרה, ראינו את זה בכל הרשויות שהקימו תאגיד מים וביוב, יש פה אלמנט פסיכולוגי, עושים לזה PR. סה"כ בכל הרשויות זה הופנס יפה וזה היום ברור לכולם, וזה במידה מסוימת טוב גם לרשות, שלא חשופה לא ללחצים, לא לטובות, לא למקרי סעד ולא לכל מיני 'מייסס'. יש פרוטוקול מחייב, התאגיד, מאחר והוא מתנהל עסקית, לא צריך לוותר לאף אחד, ולא

רק שלא צריך לוותר לאף אחד, אסור לו לוותר לאף אחד. ואתם יודעים מה, אסור לו לוותר אפילו לעירייה. אני אומר את זה גם גלוי לעירייה.

מר שמואל גריידי: מה קורה עם החקלאים?

מר מאיר דורון: עכשיו בדיוק זאת השאלה. חיכיתי מתי תבוא

השאלה, החקלאים. החקלאים צורכים בערך 1.2 מיליון קוב בשנה מים שפירים, חוץ מעוד 600 עד 800 מים-

מר אליעזר בר: כמה זה באחוזים?

מר מאיר דורון: בערך 20%. אנחנו צורכים בערך 6-7 מיליון קוב

לשנה, הרצליה כ-12 מיליון קוב. אבל הרצליה אין לה הרבה חקלאים, לנו יש כ-1.2 מיליון לחקלאים והשנה, בינתיים במכתב שראיתי אצל הגזברית, 400,000 קוב אישרו להם, וזה הם משלמים עד שקל ומשהו. המחיר שישלמו אם לא יהיה אישור זה 6.38 ש. אף אחד לא יכול לקיים חקלאות במחירים האלו, אבל זו תהיה בעיה שלהם מול משרד החקלאות, מול השרים האחרים.

עו"ד גידי פרישטיק: אבל זה לא קשור להקמת תאגיד.

מר מאיר דורון: לא קשור בכלל להקמה. אף אחד לא יוכל לקבל

מים, לא העירייה ולא גופים ולא שום דבר. אנחנו לחקלאים אמרנו, נחכה שיהיו להם הקצבות וכך הלאה. כאן יהיה חד וחלק: לא ישלמו – לא יהיה מים. לא יהיו יותר שיקולים פוליטיים בדברים האלו.

מר שמואל גריידי: לא שיקולים פוליטיים. מושבה ירוקה.

מר מאיר דורון: מושבה ירוקה ישימו דשא סינטטי. רבותיי, אני

אומר שוב, להתווכח אפשר אם היינו וולונטריים. אנחנו לא וולונטריים. אנחנו לא עושים דברים וולונטריים, אנחנו עושים לפי החוקים. יש בזה שיקול כלכלי, לא אהבנו את זה, גם אורית וגם אני ניסינו הרבה זמן להתנגד עד שזה הגיע, שראינו שאנחנו יכולים לחטוף קנסות או להיות במצב לא טוב. לא רצינו את זה בהתחלה, כל הדברים שאתם העליתם גם אנחנו ידענו אותם.

גב' נורית אבנר: הוא עוד לא ענה לי על השאלה ששאלתי לגבי העובדים.

מר ערן זמיר: האם יש עלות הקמה במידי, בטווח הקצר, מעבר לנכסים שמועברים לתאגיד, עלות כספית שהעירייה תיאלץ לספוג? שאלה שנייה בעניין יחסי העבודה – האם יש לזה השלכה להעברה של העובדים אל התאגיד?

מר מאיר דורון: זה תיכף יענה גידי.

מר שמואל גריידי: רציתי לדעת אם יש מיפוי של תשתיות עומק שבוצעו בתקופה האחרונה.

מר מאיר דורון: בוודאי.

מר שמואל גריידי: וכמה צריך לעשות?

מר מאיר דורון: קודם כל, עשינו. יש פירוט מלא של כל הצנרת, של כל הדברים שהשקענו לכל החשבונות. לכן אמרנו 220 וכמה מיליון ₪, עם כל הדברים האלו. עשינו גם ניתוח מה אנחנו צריכים, עשינו חשבון כמה יהיה לנו הוצאות עד סוף 2008, עד סוף 2009, ל-5 שנים ול-2025. ישבנו ועבדנו על הדברים האלו. אלה לא דברים שככה סתם עברנו, כדי שנדע מה אנחנו צריכים. זה מה שקודם אמר אלעד, שעם הרצליה אנחנו נוכל לבוא. תוכנית הפיתוח שלנו באחוזים היא גדולה בהרבה משל הרצליה. אם זה יהיה פתרון אחוזי, הוא לא טוב לנו. לכן, אנחנו צריכים להכניס את כל תוכניות הפיתוח כמה שיותר מהר למערכת, וזה אנחנו מנסים כעת לעשות. אני רוצה רק עוד נקודה, תענה אתה לנושא של יחסי עובד-מעביד והעובדים.

עו"ד גידי פרישטיק: ברור לנו שהנושא של העובדים הוא נושא אקוטי ורגיש, ויש את כל הכוונה לעשות את זה בשיא הזהירות. למען האמת, אנחנו לא באים לפוזה מדי מאיימת כי סה"כ אנחנו לא רוצים וגם לא נרע תנאים של אף עובד. הסיטואציה היא כזו: אנחנו עושים מיפוי של עובדי המים, הביוב

ואותם עובדים בגבייה שרלוונטיים למשק המים והביוב. זה שלב ראשון. שלב שני, בעצה אחת, כמובן, עם הנהלת העירייה, אנחנו רואים מי נשאר לפונקציות אחרות שהעירייה צריכה אותו, ולגבי יתרת העובדים אנחנו בודקים באופן פרטני כל עובד ועובד. יש יכולת לתאגיד לשאול, אני לא אוהב את הביטוי הזה 'לשאול' כי זה קצת ביטוי צורם, אבל לשאול עובדים עד תקופה של 3 שנים, כאשר הם עובדים בתאגיד, העירייה משלמת את שכרם והתאגיד משפה את העירייה בעלויות.

מר מאיר דורון: לשאול לא משאלה, אלא להשאל. הכוונה שהעירייה משאילה.

גב' אורית פפר: עובדים מושאלים, הם כאילו עובדי עירייה והתאגיד מחזיר את הכסף.

מר מאיר דורון: עד 3 שנים אפשר לעשות את זה. זה כמו שנגיד יוצאים מהצבא, מהמתנ"סים, מכל המקומות. וגם יהיו כאלו שירצו כן לצאת לפנסיה ויכולים לצאת, יקבלו איזה שיפור בתנאים-

גב' נורית אבנר: מה לפנסיה? עובדים צעירים.

מר מאיר דורון: יש כאלו שיוצאים לפנסיה.

גב' נורית אבנר: אבל יש שם הרבה עובדים צעירים.

גב' אורית פפר: הם יישארו.

מר מאיר דורון: אני אמרתי את כולם, אז הצעירים לא ייצאו.

עו"ד גידי פרישטיק: סה"כ, מאחר ויש לנו הרבה תחנות שאיבה ויש הרבה עבודה מנואלית ברחבי העיר, אנחנו צופים שהרוב יוכל למצוא עבודה בתאגיד, גם לטווח של ההשאלה ואולי גם לטווח שלאחר מכן. התאגיד מבחינתו צריך לעבוד בכללי משחק שהוא צריך להיות סופר יעיל. כלומר, אם מקטע מסוים יגיעו למסקנה שצריך להוציא את זה לאוטו-סורסינג, יתכן שיעלה על הפרק שבאמת אותם עובדים, או שיחזרו לעירייה ואז העירייה

תראה אם יש להם מה לעשות, ואם לא, ואני צופה שזה יהיה מטווח יחסית מאוד קטן, אם בכלל, של עובדים, שיוכלו להעלות לוועדה פריטטית ולהיפרד מהעירייה יחסית בתנאים מוטבים. כלומר, יש את החוזר של מרץ '99 שמאפשר הפרשת עובדים בתנאים מיטביים. משרד הפנים בדרך כלל לא מאשר, אלא בסיטואציות מיוחדות כמו הסיטואציה הזו, ויש לנו אישור שאותם עובדים שיופרשו במסגרת התהליך שלנו יוכלו לפרוש לפי אותם תנאים מוכרים.

מר ערן זמיר: שזו עלות שהעירייה סופגת, לא?

עו"ד גידי פרישטיק: לא, זו עלות שהתאגיד סופג את עצם ההפרשה. יחד עם כל זאת, אנחנו אמורים לעשות את זה ונעשה את זה בעצה אחת עם העובדים, לא יהיו פה מחטפים ולא תהיה פה איזה בריחה לרגע או משהו כזה. זה נושא שעולה על השולחן, ברור לנו ונעשה את זה כך. אלה ההנחיות שקיבלנו.

מר אלעד תמרי: גם חשוב להגיד שזה מהלך שנעשה כך ברמה ארצית. זאת אומרת, אנחנו לא תאגיד מים וביוב הראשון.

מר מאיר דורון: אלי, בוא תשאל מפני שאני רוצה להצביע. אחרון.

מר אליעזר בר: קודם כל, יש נקודה מרכזית בעיניי שאנחנו די מתעלמים ממנה – מה עם ההתחייבויות של העירייה כלפי מכון הטיהור? יש שם גירעון של 40 מיליון ₪. וניטרון, שיש התחייבות עתידית. המכון לטיהור יש גיבנת רצינית שם.

עו"ד גידי פרישטיק: הוא לא יפקשש את ההזדמנות, כי בעניין ניטרון ובעניין תביעת תע"ש הרי אני מטפל, אז אני אגיד לך שלניטרון גמרנו את הגיבנת שהיתה לנו, הסכום השני ששילמנו להם רק בחודש שעבר למעשה סיים את ההתקשרות בינינו. הם מצטרפים אלינו לתביעה הגדולה של תע"ש, הם טוענים שיש להם נזקים נרחבים והם חתמו לנו על ויתור שהם לא יתבעו

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 47, מיום 13.4.2008

את העירייה בגין אותם נזקים, אלא רק את התעש, ומבחינה זו אנחנו חושבים שזה צעד נכון ואפילו מבורך. מי ששאל על נושא המתקנים שם – ניטרון באותה הזדמנות חגיגית פירקה את המתקנים, אין היום מתקנים שיעברו לתאגיד המים והביוב. יותר מזה, גם הבארות עצמם, מאחר והן לא שואבות, הן נשארות בידי העירייה. התביעה הישנה של תע"ש, הזכויות נשארות בידי העירייה, למעט אם בית משפט יקבע שעיריית רמת השרון צריכה להתחבר בצינור נוסף למקורות בגלל עילת התביעה, כלומר בגלל זיהום התע"ש, ואז, מאחר שהתאגיד יצטרך לעשות את העבודה הזו, אותם כספים יועברו לתאגיד אך ורק בגין אותו-

מר אליעזר בר: שאלתי על מכון הטיהור.

עו"ד גידי פרישטיק: לגבי מכון הטיהור, הגיבנת הזו נשארת, התחייבויות עבר על העירייה. יש מה שנקרא היום הקובע. מהיום הקובע התאגיד הוא זה שמשלם. לגבי המלוות שניטלו בעבר, התאגיד במסגרת זה שהוא מוקם, החזר הלוואת הבעלים בראש ובראשונה תכסה את אותן מלוות. העירייה יחסית תזקוף את גבה מהר מאוד מאותן מלוות, אבל מבחינה משפטית צריך להגיד שזה נשאר אצל העירייה.

מר אליעזר בר: ה-40 מיליון-

מר מאיר דורון: איזה 40 מיליון? מאיפה לקחת 40 מיליון?

גב' אורית פפר: הרעיון הוא שה-30% שאנחנו נקבל מה-110 מיליון, קודם כל הולך לכיסוי ההלוואות שנשארו-

מר מאיר דורון: ועוד נשאר עודף.

גב' אורית פפר: אני לא יודעת אם זה החלפת הלוואות, אבל קודם כל הרעיון הוא להיפטר מההלוואה שלקחנו מבנק לאומי לכסות את הגיבנת. מזכירה לכם שאז יידעתי אתכם שחלק מההלוואות גם אין להן עמלת פירעון מוקדם. יש שם 12-13 מיליון שם שאין עמלת פירעון מוקדם, ואז הכסף

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 47, מיום 13.4.2008

הראשון מיועד להיפטר מכל הגיבנות שהיו, של החברה הכלכלית, העירייה, לא משנה מה, ויש עוד הלוואות ביוב וקצת הלוואות מים. אנחנו לא לוקחים את הכסף להשקיע בדברים אחרים ונשארים עם ההלוואות האלה, קודם כל נפטרים מזה.

מר אלעד תמרי: מבחינת התאגיד, התמורה שהוא נותן, היתה לכאורה להעביר את ההתחייבות לתאגיד. זה לא טוב מכמה היבטים. דבר ראשון, יש מערכת הסכמית שלא עולה בקנה אחד עם מה שתאגיד מים וביוב אמור לעשות מבחינת השעבודים וכד'. דבר שני, זו כמות רבה של נושים, והדבר השלישי והכי חשוב – גיוס ההון שהתאגיד יעשה הוא בהתאם לתנאים שלו לתנאים הפיננסיים שלו ובהתאם למבנה הפיננסי שהוא ייצור. והכי חשוב, בסופו של דבר הוא יהיה יותר זול. זאת אומרת, התאגיד היום יכול לגייס בריבית שתנוע בין 4% ל-4.5%, מבחינה כספית זה הרבה יותר טוב מאשר העברת ההתחייבויות, מה גם שמה שאורית אמרה, שכנראה את רוב ההתחייבויות או חלקן-

מר מאיר דורון: אתה בזמנו שאלת, אלי בר, על זה. הבנקים כבר רצים אחרינו שניקח בתנאים האלו שאמר. רבותיי, אני חושב שהסברנו את זה.

גב' נורית אבנר: ברגע שיום אחד זה יהיה רווחי, הכסף נשאר בתאגיד?

מר אורי לוין: זה לא יהיה רווחי, אל תדאגי.

מר אלעד תמרי: אחרי שהתאגיד מילא את חובתו עפ"י חוק וישנם רווחים, אז אחרי קבלת אישור של הרגולטור-

מר מאיר דורון: אני מבקש להצביע על אישור מועצת עיריית רמת השרון להקמת תאגיד מים וביוב ברמת השרון. מי בעד? כולם פה אחד? לא.

מר אורי לוין: אני נגד.

מר מאיר דורון: אז 13 בעד, 1 נגד – אורי לוי.

החלטה מספר 391: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 12, נגד – 1) הקמת תאגיד מים וביוב ברמת השרון בהתאם לנדרש על פי סעיף 3 לחוק תאגידי המים והביוב, התשס"א – 2001.

מר מאיר דורון: אתה רוצה להיות מיוחד, אורי. כשמצביעים נגד אפשר להיות מיוחד.

מר אורי לוי: אני מוכן להסביר.

מר מאיר דורון: לא צריך. תודה לשני הבחורים שעובדים אתנו בשם העירייה.

4. אישור מועצת העיר בדבר מתן ארכה לקבלת מסמכי עמותה לקבלת תמיכה, יוצג על ידי מיכה בלום.

מר מאיר דורון: הנושא הבא, אישור מועצת העיר בדבר מתן ארכה לקבלת מסמכי עמותה לקבלת תמיכה, יוצג ע"י מיכה בלום.

עו"ד מיכה בלום: מתברר שהיו מספר עמותות, כ-13 עמותות בערך מתוך הרבה, שאיחרו במועד הגשת המסמכים. מאחר ומליאת מועצת העיר היא זו שקבעה את התאריך, הוריתי שצריך להעביר את זה עוד פעם למועצה ולתת להם את הכמה ימים האלה הנוספים בשביל להגיש את זה ולערוך פרסום בהתאם, ואם יהיה עוד מישהו מבחינת השוויון, עוד איזה עמותה שתראה להגיש מסמכים, אז שתגיש את המסמכים, שנוכל לתת את התמיכות.

גב' נורית אבנר: אפשר לקבל את הפירוט של העמותות?

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 47, מיום 13.4.2008

- עו"ד מיכה בלוס:** שרוצה להגיש.
- אותי זה ממש לא מעניין. אני לא בודק מי העמותה
- מר מאיר דורון:** יו"ר הוועדה, אתה רוצה לומר כמה מילים?
- גב' נורית אבנר:** אתה אמרת מספרים כרגע של עמותות.
- עו"ד מיכה בלוס:** אבל זה לא משמעותי.
- גב' נורית אבנר:** אבל אותי זה מאוד מעניין.
- מר מאיר דורון:** סליחה, מיכה, תעביר מחר לסגנית ראש העיר.
- עו"ד מיכה בלוס:** בסדר.
- מר הרצל נחום:** זה צריך להתייחס לגופו של עניין, אנחנו לא נבדוק כל עמותה למה, אנחנו צריכים להתייחס בהיבט העקרוני – שאנשים לא הגישו, או שהיו להם תקלות בהגשה, ואנחנו צריכים להתייחס באופן עקרוני אם אנחנו מאריכים או לא מאריכים.
- מר מאיר דורון:** אני הבנתי את זה. שאלתי אם אתה רוצה להוסיף משהו. אני מבקש להצביע על הדברים שמיכה כעת הציע, אישור למועצה לתת הארכה. מי בעד? כמה זמן בערך?
- עו"ד מיכה בלוס:** בערך שבועיים מהיום.
- מר הרצל נחום:** צריך פרסום, זה בערך ייצא חודש.
- מר מאיר דורון:** אני מציע עד סוף מאי.
- גב' אורית פפר:** קחו דבר אחד בחשבון – אנחנו לא מחלקים תמיכות למעט 1 חלקי 12 משנה קודמת עד שכולם מגישים בסוף מאי ודנים בכולם. שזה יהיה ברור לכולם, שלא ישאלו אחר כך שאלות.
- מר מאיר דורון:** בסדר, אין לי ברירה, מפני שכעת זה פסח וכל זה. אין ברירה. תרשמי: אורנה אוסטפלד לא משתתפת.
- ???:** עמותה שתקבל כסף ולא מגיע לה, היא תחזיר אותו.

מר מאיר דורון: עוד פעם אני מבקש להרים את היד. מי בעד? כולם
פה אחד. עד 31/5.

החלטה מספר 392: הוחלט לאשר פה אחד (גב' אורנה אוסטפלד לא
השתתפה בהצבעה) מתן ארכה לקבלת מסמכי עמותה לקבלת תמיכה, עד יום
31/5/08.

5. אישור הרחבת מינוי ממונה הגביה ופקיד גביה לצורך גביית קנסות עפ"י
פסיקת בית המשפט לעניינים מקומיים.

מר מאיר דורון: אישור הרחבת מינוי ממונה הגביה ופקיד גביה
לצורך גביית קנסות עפ"י פסיקת בית המשפט לעניינים מקומיים.

עו"ד מיכה בלוס: אני אציג את זה גם כן. מה שקורה, בתי המשפט
הפסיקו לגבות את הכספים של הקנסות, ועל כן אנחנו צריכים לתת הסמכה
נוספת לפקיד הגבייה ולזה זה נועד. זה הכל.

מר מאיר דורון: למי? אז על מה אנחנו מצביעים?

עו"ד מיכה בלוס: אנחנו מצביעים לאשר את מה שנכתב: להוסיף
לפקיד הגבייה את האפשרות לגבות גם את הקנסות המינהליים.

מר מאיר דורון: בעיקרון זה ינון?

גב' אורית פפר: לא, מאיר, בוא אני אעשה לכם סדר. צורף פה
חומר. ב-2001 מצורף לכם האישור של שר האוצר, שמנהל אכיפת הגבייה
והממונה על הגבייה, מנהל מחלקת הפיקוח פקיד הגבייה, זאת אומרת שציון
מנהל אכיפת הגבייה, מנהל מחלקת הפיקוח זה אבנר סהר. לא היו רשומים
שמות, הפעם הוספנו שמות, צירפנו לכם את הנוהל לממונה על הגבייה עפ"י

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 47, מיום 13.4.2008

פקודת המסים גבייה. מכיוון ששם היה אישור רק לארנונה, אז אנחנו עכשיו צירפנו. תקראו.

מר מאיר דורון: מה שחשוב זה מנהל אכיפת הגבייה זה מר ציון ברדא ומנהל מחלקת הפיקוח הוא פקיד הגבייה. מי בעד ההצעה הזאת? פה אחד, תודה.

החלטה מספר 393: הוחלט לאשר פה אחד הרחבת מינוי ממונה הגבייה ופקיד גבייה לצורך גביית קנסות עפ"י פסיקת בית המשפט לעניינים מקומיים.

6. אישור העסקה של אלונה כץ בחוזה אישי בשיעור 30% ובאישור משרד הפנים.

מר מאיר דורון: נושא אחרון – אישור העסקתה של גב' אלונה כץ בחוזה אישי בשיעור 30% באישור משרד הפנים. פרץ, תסביר.

מר פרץ פינקו: מדובר בתפקיד מקצועי של ניהול כל כספי אגף החינוך, בסדר גודל של 70 מיליון ₪ בשנה. אכן פנינו למשרד הפנים שיאשר, קיבלנו את אישור משרד הפנים להעסיק את החשבת ב-30% משכר בכירים. אישור משרד הפנים כפוף לאישור המליאה. לאחר מכן יש חוזר למשרד הפנים לאישור סופי של ההחלטה.

מר יצחק קאול: אני חושב שזה לא בסדר שלא צירפו כאן פירוט לגבי איזה תפקיד מדובר ואיזה משרה. הערה שנייה, אני רוצה בהחלט הסבר למה צריך את זה בחוזה אישי ולמה זה לא הולך למכרז. הערה שלישית, צלצלו לי אנשים, כולל אנשים שנמצאים פה, ואמרו לי שהאישה היא אשתו

של הנהג של ראש העיר. כך אמרו לי, מה שאמרו לי אני אומר כאן על השולחן. לא יודע אם זה נכון או לא נכון.

מר מאיר דורון: זה נכון.

מר יצחק קאול: אז למען הגילוי הנאות, צריך גם להגיד את זה. אני לא צריך לשמוע את זה מתושבים שיבואו ויצלצלו לי, כולל מחברים פה, ויגידו לי: 'שמע, זה ככה וככה'. אני רוצה לדעת את זה, שזאת אשתו של הנהג של ראש העיר, שהולכים לשים אותה בחוזה אישי ולא במינוי במכרז. אני חושב שזה לא תקין.

מר מאיר דורון: ממתי היא עובדת בעירייה?

מר פרץ פינקו: מלפני 3 שנים בקירוב, היא עברה מכרז עם קבלתה לעבודה או קצת אחרי זה.

מר יצחק קאול: אגב, אני אומר את זה גם לפרץ, כגילוי נאות שלך. כשאתה בא למועצה, כשאתה מדווח דיווח כזה, אתה צריך להגיד לנו: יש פה בעלי עניין, זה קשור לזה, למה עושים את זה בחוזה אישי. סתם, למה צריך להעלות את זה כך?

עו"ד יעקב זילברשטיין: ואין גם ניירת שמצורפת.

מר יצחק קאול: אני, אגב, לא הייתי יודע לשאול את השאלות אילו לא פנו אליי כחבר מועצה ולחשו על אוזניי שזה משהו לא תקין. אז אני, את מה שאמרו לי אני אומר לכם כאן.

מר פרץ פינקו: הגברת עוסקת מזה מספר שנים והנימוק לפנייה-

עו"ד יעקב זילברשטיין: מתי היא התקבלה?

מר פרץ פינקו: לפני כ-3-3.5 שנים לעבודה. מכיוון שהעיסוק הוא בהיקף כספים מאוד גדול, לכן היתה הפנייה למשרד הפנים ואכן משרד הפנים, מהנימוק הזה, גם אישר את העסקתה בחוזה בכירים.

מר יצחק קאול: משרד הפנים, אני רוצה להגיד לך, זה אפרופו מה שראינו קודם עם התאגידים. זו שערורייה, לפי הכללים שבהם הוא נוהג ובהם הוא מאשר. אני אומר את זה לפרוטוקול, שיעבירו את זה למשרד הפנים, שמשד הפנים יטפל בדברים האלה כמו שצריך, במינויים האלה. בשביל זה הוא ישנו שם, בשביל זה הוא מפקח. לא רק להביא לנו הנה, להציע להקים גופים כאלה או אחרים. כל העסק הוא עקום. אני מציע לא לאשר את הבקשה הזאת.

מר מאיר דורון: עוד אנשים?

מר ערן זמיר: אני מבין שמדובר כאן בהעלאת שכר, אז למה פרסמנו מכרז בשכר נמוך שהרחיק מועמדים טובים לא מאוד מזמן, לפני שנתיים וחצי או שלוש, כשהיא התקבלה לעבודה, והיום מעלים? אם נכון לשלם בגלל היקף הכספים הגדול – הוא לא גדל, הוא היה ככה כנראה מההתחלה. אם זה תפקיד כל כך אחראי עם היקף כספים כל כך גדול, היינו מפרסמים מכרז בזמן אמיתי לפי 30% משכר מנכ"ל, היו באים מועמדים מצוינים.

מר פרץ פינקו: התפקיד התחיל בתפקיד הרבה יותר מצומצם ממה שמבוצע היום הלכה למעשה. היה מכרז אחרי קבלתה לפקידות והיום התפקיד התרחב.

מר מאיר דורון: אני לא מכיר את הנושא לחלוטין. אני אנסה להביא לישיבה הבאה את הנייר ואת כל הדברים עם הסיבות. אין לי את החומר, אני לא ידעתי. הנייר היה צריך להיות כמו שצריך. אז אני אדחה את זה לישיבה-
עו"ד יעקב זילברשטיין: ההשתלשלות, כל מה שקאול אמר, כל ההערות.

מר מאיר דורון: אז אני רוצה לבדוק, אני לא מכיר מספיק את הנושא, אמרו לי שפרץ יוכל להסביר. אתם רוצים נייר, אז רק בישיבה הבאה

עיריית רמת השרון
פרטיכל מליאה מן המניין מס' 47, מיום 13.4.2008

נוכל לתת לכם נייר. אז חג שמח לכולם, ובואו נאחל לאורנה, מחר היא משחקת ברמלה, שיהיה לה ניצחון.

פרח מלך
עוזרת ראש העירייה
וסמנכ"ל העירייה

יצחק רוכברגר
ראש העירייה

קובץ החלטות

1. הצעה לסדר של חבר מועצה יעקב (פיפו) זילברשטיין בדבר שילוט ופרסום בתקופת בחירות.

החלטה מספר 389: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 8, נגד – 5, נמנע – 1) להסיר מסדר היום את הצעתו של חבר מועצה יעקב (פיפו) זילברשטיין בדבר שילוט ופרסום בתקופת בחירות.

2. אישור על ביטול מכרז מיפוי תשתיות ביוב, מים וניקוז עבור מערכת GIS וקיום מו"מ ובהסתמך לחוות דעתו של עו"ד חייקין מיום 13.3.2008 ובהמשך להחלטת המליאה מיום 6.1.2008.

החלטה מספר 390: הוחלט לאשר ברוב קולות (1 נגד) ביטול מכרז מיפוי תשתיות ביוב, מים וניקוז עבור מערכת GIS ולקיים מו"מ עם 5 המתמודדים במכרז ע"י צוות מו"מ: מר מאיר דורון, גזברית העירייה, יועמ"ש העירייה, אדר' ולדימיר לוי, מר עינב בן יעקב ומר דוד מנשה, וזאת בהסתמך על חוות דעתו של עו"ד חייקין מיום 13.3.2008 ובהמשך להחלטת המליאה מיום 6.1.2008.

3. אישור מועצת העיר על הקמת תאגיד מים וביוב בהתאם לנדרש על פי סעיף 3 לחוק תאגידי המים והביוב התשס"א – 2001.

החלטה מספר 391: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 12 נגד – 1) הקמת תאגיד מים וביוב ברמת השרון בהתאם לנדרש על פי סעיף 3 לחוק תאגידי המים והביוב, התשס"א – 2001.

4. אישור מועצת העיר בדבר מתן ארכה לקבלת מסמכי עמותה לקבלת תמיכה, יוצג על ידי מיכה בלום.

החלטה מספר 392: הוחלט לאשר פה אחד (גב' אורנה אוסטפלד לא השתתפה בהצבעה) מתן ארכה לקבלת מסמכי עמותה לקבלת תמיכה, עד יום 31/5/08.

5. אישור הרחבת מינוי ממונה הגביה ופקיד גביה לצורך גבית קנסות עפ"י פסיקת בית המשפט לעניינים מקומיים.

החלטה מספר 393: הוחלט לאשר פה אחד הרחבת מינוי ממונה הגביה ופקיד גביה לצורך גבית קנסות עפ"י פסיקת בית המשפט לעניינים מקומיים.